

DE DUITSCHE JODENHAAT

IN

WOORD

EN

B E E L D

UITGEGEVEN DOOR HET COMITE VOOR
BIJZONDERE JOODSCHE BELANGEN, 1935

VOORWOORD

Het nationaal-socialistisch Deutschland geeft hoog op van de noodzakelijkheid der erkenning van eigen eer.

Maar het vertrapt de eer van eene kleine minderheid, de Joden, hoewel deze voor Deutschland's roem goed en bloed hebben gegeven.

Het nationaal-socialistisch Deutschland eischt voor zich gelijkheid van recht en medezeggenschap in de rij der volkeren.

Maar het ontzegt gelijkheid en medezeggenschap aan eigen landgenooten, de Joden, die het uit de ambten stoot, uit beroep en bedrijf, die het terugdringt in het Ghetto.

Het nationaal-socialistisch Deutschland verklaart herhaaldelijk, laatstelijk bij monde van Rijksminister Dr. Frick, in een rede op 2 Juni 1935 te Erfurt gehouden, „dat Partij en Staat zich niet mengen in geloofsaangelegenheden. Het recept blijft, dat ieder op zijn manier zalig moet worden.”

Maar tegelijk laat het zonder eenig protest toe, dat bepaalde groepen en personen zich over Bijbel en Talmoad op de meest grove wijze uitlaten, als waren deze eeuwige bronnen van ethiek en verheven gedachten slechts schendliteratuur.

Het nationaal-socialistisch Deutschland verwijt de wereld, dat het wordt beledigd en dat leugens worden verbreid omtrent zijn geest en zijn daden.

Maar zelf hoont en beledigt het een kleine minderheid, de Joden, en laat toe, dat leugens worden verspreid omtrent den geest van het Jodendom, in dagbladen, in geschriften en weerzinwekkende afbeeldingen.

Het nationaal-socialistisch Deutschland beroemt zich, dat het zijn jeugd opvoedt tot trouw en tot liefde voor zijn Idee.

Maar tegelijk duldt het, dat deze jeugd, door antisemitische lectuur wordt opgevoed tot haat tegen een bevolkingsgroep, de Joden,

zoodat zij winkels van Joden met vernederende opschriften besmeurt en koopers molesteert.

Het nationaal-socialistisch Duitschland verdedigt zijn anti-semitisme met de bewering, dat de Joden slechts worden teruggedrongen uit de beroepen, waar zij een al te groote plaats innamen.

Maar tegelijk vieren zijn leiders en aanhangers hun woede tegen de Joden uit, in bewoordingen, die het ware karakter van zijn anti-semitisme, zijn grimmigen Jodenhaat, onthullen.

Van dezen haat en van den geest, waarmede ginds eene meerderheid eene minderheid overweldigt, worden in de volgende bladzijden, zonder commentaar, eenige voorbeelden, alle ontleend aan uitingen, in woord en geschrift van Duitsche Nationaal-Socialisten gegeven.

Zij zouden met honderden te vermeerderen zijn.

Het Comité voor Bijzondere
Joodsche Belangen,

A. ASSCHER, Voorzitter.

Prof. Dr. D. COHEN, Secretaris.

DRIE GETUIGENISSEN

Adolf Hitler in „Mein Kampf“, pag. 211: (schrijvende over de deelname der Joodsche Duitschers aan den wereldoorlog):

Die Kanzleien waren mit Juden besetzt. Fast jeder Schreiber ein Jude und jeder Jude ein Schreiber. Ich staunte über diese Fülle von Kämpfern des auserwählten Volkes und konnte nicht anders, als sie mit den spärlichen Vertretern an der Front vergleichen.

(De kanselarijen waren door Joden bezet. Bijna iedere schrijver een Jood en iedere Jood een schrijver. Ik verwonderde mij over dezen overvloed van strijders van het uitverkoren volk en kon niet anders dan ze met de schaarsche vertegenwoordigers aan het front vergelijken.)

Rijkspresident von Hindenburg, in een brief van 3 October 1932 aan den Reichsbund Jüdischer Frontsoldaten, na de aanbieding van het Gedenkboek, bevattende de namen der *twaalf duizend Joden*, die tijdens den wereldoorlog in het Duitsche leger sneuvelden:

In ehrfurchtsvoller Erinnerung an die auch aus Ihren Reihen für das Vaterland gefallenen Kameraden nehme ich das Buch entgegen und werde es meiner Kriegsbücherei einverleiben.

(In eerbiedige herinnering aan de ook uit Uw rijen voor het Vaderland gevallen kameraden aanvaard ik dit boek en zal het aan mijn oorlogsbibliotheek toevoegen.)

Oberstleutnant Ott, Chef der Wehrmachtabteilung, in een toespraak gehouden te Berlijn op 17 November 1932, ter gelegenheid van de plechtige overhandiging van het Gedenkboek, hierboven genoemd:

Meine Herren, ich habe die Ehre, Ihnen im Auftrag des Herrn Reichswehrministers hier in dieser feierlichen Stunde zum Ausdruck zu bringen, dass wir dieses Gedenkbuch unserer jüdischen Kameraden, die im Weltkrieg gefallen sind, in hohen Ehren halten werden zum Gedächtnis dieser treuen und echten Söhne unseres deutschen Volkes.

(Mijne Heeren, ik heb de eer, in opdracht van den Heer Reichswehrminister, hier in dit plechtige uur tot uitdrukking te brengen, dat wij dit Gedenkboek van onze Joodsche Kameraden, die in den wereldoorlog gesneuveld zijn, in hooge eere zullen houden als een herinnering aan deze trouwe en echte zonen van ons Duitsche Volk).

Uit „Mein Kampf“ von Adolf Hitler

XXIV. Auflage, 1933. Verlag Franz Eher Nachfolger
G.m.b.H., München.

Wat volgens den Heer Hitler God welgevallig is.

Pag. 70:

So glaube ich heute im Sinne des allmächtigen Schöpfers zu handeln: Indem ich mich des Juden erwehre, kämpfe ich für das Werk des Herrn.

Karakterteekening van den Jood.

Pag. 357:

Der schwarzhaarige Jude lauert stundenlang, satanische Freude in seinem Gesicht, auf das ahnungslose Mädchen, das er mit seinem Blute schändet und damit seinem, des Mädchens Volke raubt. Mit allen Mitteln versucht er, die rassischen Grundlagen des zu unterjochenden Volkes zu verderben. So wie er selber planmässig Frauen und Mädchen verdirbt, so schreckt er auch nicht davor zurück, selbst in grösserem Umfange die Blutschraken für andere einzureissen. Juden waren es und sind es, die den Neger an den Rhein bringen, immer mit dem gleichen Hintergedanken und klaren Ziele, durch die dadurch zwangsläufig eintretende Bastardisierung die ihm verhasste weisse Rasse zu zerstören, von ihrer kulturellen und politischen Höhe zu stürzen und selber zu ihren Herren aufzusteigen.

Protestanten, Katholieken en Ariërs.

Pag. 629/30:

Man halte sich die Verwüstungen vor Augen, welche die jüdische Bastardierung jeden Tag in unserem Volke anrichtet, und man bedenke, dass diese Blutvergiftung nur nach Jahrhunderten oder überhaupt nicht aus unserem Volkskörper entfernt werden kann; man bedenke weiter, wie diese rassische Zersetzung die letzten arischen Werte unseres arischen Volkes herunterzieht, ja oft vernichtet, so dass unsere Kraft als kulturtragende Nation ersichtlich mehr und mehr im Rückzug begriffen ist und wir der Gefahr anheimfallen, wenigstens in unseren Grosstädten dahin zu kommen, wo Süditalien heute bereits ist.

Pag. 70:

Zoo geloof ik, dat ik thans in den geest van den Almachtigen Schepper handel: Wanneer ik mij verweer tegen den Jood, strijd ik voor het werk des Heeren.

Pag. 357:

De zwartharige Jood loert urenlang, met duivelsche vreugde op zijn gelaat, naar het niets vermoedende meisje, dat hij met zijn bloed schendt en daardoor aan haar volk ontsteelt. Met alle middelen tracht hij den rasbodem van het te onderwerpen volk voor goed te bederven.

Evenals hij als individu volgens een vast plan vrouwen en meisjes te gronde richt, schrikt hij er ook niet voor terug, voor anderen, zelfs op groote schaal, de hindernissen op te ruimen, welke het Ras tegen ander bloed heeft opgeworpen. Het waren en het zijn Joden, die den neger naar den Rijn brengen, steeds weer met de bijgedachte en het duidelijk doel om door de onvermijdelijke verbastering, welke het gevolg daarvan is, het gehate blanke ras te vernietigen en het van zijn culturele en politieke hoogte te werpen, teneinde het te overheerschen.

Pag. 629/30:

Men geve zich rekenschap van de verwoestingen, welke de Joodsche verbastering iederen dag in ons volk aanricht en men bedenke, dat deze bloedvergiftiging pas na eeuwen, of misschien zelfs in het geheel niet meer, uit het lichaam van ons volk kan worden verwijderd; men bedenke voorts, dat rasbederf de laatste Arische waarden van ons Arisch volk vermindert, ja, vaak geheel vernietigt, zoodat onze macht als volk, dat de drager eener cultuur is, steeds meer en meer achteruit gaat en wij aan het gevaar bloot gesteld worden, in onze groote steden zoo ver te komen als in het Zuiden van Italië reeds het

Diese Verpestung unseres Blutes, an der Hunderttausende unseres Volkes blind vorübergehen, wird aber vom Juden heute planmässig betrieben. Planmässig schänden diese schwarzen Völkerparasiten unsere unerfahrenen, jungen, blonden Mädchen und zerstören dadurch etwas, was auf dieser Welt nicht mehr ersetzt werden kann. Beide, jawohl, beide christliche Konfessionen sehen dieser Entweihung eines durch Gottes Gnade der Erde gegebenen edlen und einzigartigen Lebewesens gleichgültig zu. Für die Zukunft der Erde liegt aber die Bedeutung nicht darin, ob die Protestanten die Katholiken oder die Katholiken die Protestanten besiegen, sondern darin, ob der arische Mensch ihr erhalten bleibt oder ausstirbt. Denn noch kämpfen die beiden Konfessionen heute nicht etwa gegen den Vernichter dieses Menschen, sondern versuchen, sich selbst gegenseitig zu vernichten.

Frankrijk met de Joden tegen Duitsland.

Pag. 704/705:

Nur in Frankreich besteht heute mehr denn je eine innere Uebereinstimmung zwischen den Absichten der Börse, der sie tragenden Juden und den Wünschen einer chauvinistisch eingestellten nationalen Staatskunst. Allein gerade in dieser Identität liegt eine innere Gefahr für Deutschland. Gerade aus diesem Grunde ist und bleibt Frankreich der weitaus furchtbarste Feind. Dieses an sich immer mehr der Vernegerung anheimfallende Volk bedeutet in seiner Bindung an die Ziele der jüdischen Weltbeherrschung eine lauernde Gefahr für den Bestand der weissen Rasse Europas. Denn die Verpestung durch Negerblut am Rhein im Herzen Europas entspricht ebenso sehr der sadistisch-perversen Rachsucht dieses chauvinistischen Erbfeindes unseres Volkes, wie der eisig kalten Ueberlegung des Juden, auf diesem Weg die Bastardierung des europäischen Kontinents im Mittelpunkt zu beginnen und der weissen Rasse durch die Infizierung mit niederem Menschentum die Grundlage zu einer selbstherrlichen Existenz zu entziehen.

Was Frankreich, angespornt durch eigene Rachsucht, planmässig geführt durch den Juden, heute in Europa betreibt, ist eine Sünde wider den Bestand der weissen Menschheit und wird auf dieses Volk dereinst alle Rachegeister eines Geschlechts hetzen, das in der Rasseschande die Erbsünde der Menschheit erkannt hat.

geval is. Deze verpesting van ons bloed, waarvoor honderdduizenden van ons volk blind zijn, wordt door de Joden thans systematisch bedreven. Volgens een vastgesteld plan onteeren deze zwarte volksparasieten onze onervaren, jonge, blonde meisjes en vernietigen daardoor iets, dat in deze wereld niet meer hersteld kan worden. Beide, ja zeker, beide Christelijke confessies zien onverschillig toe bij deze ontwijding van een door God's genade aan de aarde geschonken edel en in zijn soort eenig wezen. Voor de toekomst der aarde ligt evenwel de betekenis niet daarin, of de Protestanten de Katholieken, dan wel de Katholieken de Protestanten overwinnen, doch in het feit, of de Arische Mensch voor haar behouden blijft of uitsterft. Desondanks bestrijden de beide confessies tegenwoordig niet den vernietiger van dezen mensch, doch trachten elkander wederkeerig te vernietigen.

Pag. 704/5:

Slechts in Frankrijk bestaat thans meer dan ooit overeenstemming tusschen het doel, dat de beurs en haar Joodsche leiders nastreven en de wenschen eener chauvinistische nationale politiek. Doch juist in deze identiteit ligt een inwendig gevaar voor Duitschland. Juist hierdoor is en blijft Frankrijk de vijand, dien wij het meest te vreezen hebben. Dit land, dat meer en meer door negerbloed besmet wordt, beteekent, door zijn verbinding met het doel der Joodsche wereldheerschappij, een loerend gevaar voor het voortbestaan van het blanke ras in Europa. Want de verpesting door het negerbloed aan den Rijn, in het hart van Europa, beantwoordt tegelijkertijd aan de sadistisch-perverse wraakzucht van dezen chauvinistischen ervijand van ons volk en aan de koude berekening der Joden, die aldus het Europeesche vasteland vanuit het middelpunt willen verbasteren en het blanke ras berooven van de beginselen van een onafhankelijk bestaan door het te besmetten met een minderwaardig menschenras.

Wat Frankrijk, aangespoord door eigen wraakzucht, stelselmatig geleid door de Joden, thans in Europa bedrijft, is een zonde tegen het bestaan van het blanke ras en zal op dit volk mettertijd alle wraakeesten van een geslacht aanhitsen, dat in de rassenschande de erfzonde der menschheid heeft herkend.

Reichsminister Dr. Joseph
Goebbels heeft het woord:

(Uit de brochure „Der Nazi-Soci“, Verlag Franz Eher
G.m.b.H., München 1932, Pag. 12).

Het onschadelijk maken van Joden en vlooien.

Gewiss ist *der Jude auch ein Mensch*. Noch nie hat das jemand von uns bezweifelt. Aber der Floh ist auch ein Tier — nur kein angenehmes. Und da der Floh kein angenehmes Tier ist, haben wir vor uns und unserem Gewissen nicht die Pflicht, ihn zu hüten und zu beschützen, ihn gedeihen zu lassen, damit er uns sticht und peinigt und quält, sondern ihn unschädlich zu machen.

Gleich so mit dem Juden.

(Uit Joseph Goebbels „Michael“. Ein deutsches Schicksal
in Tagebuchblättern. Verlag Franz Eher Nachfolger,
G.m.b.H., München 1934).

De nieuwe Bergrede.
Pag. 57:

Ich möchte Pastor auf dieser Insel sein. Einfachen Menschen die Bergpredigt erklären und die Welt Welt sein lassen. Keinen Juden sah ich bis heute. Das ist ein wahres Labsal. Der Jude ist für mich direkt ein körperlicher Ekel. Ich bekomme Uebelkeitsanfälle bei seinem Anblick.

Der Jude ist uns im Wesen entgegengesetzt. Ich kann ihn garnicht hassen, nur verachten. Er hat unser Volk geschändet, unsere Ideale besudelt, die Kraft der Nation gelähmt, die Sitten angefault und die Moral verdorben.

Er ist das Eitergeschwür am Körper unseres kranken Volkstums. Religion? Naiv, wie Ihr seid. Was hat das mit Religion oder gar mit Christentum zu tun? Entweder er richtet uns zugrunde, oder wir machen

Zeker is de Jood ook een mensch. Nog nooit heeft iemand van ons dit betwijfeld. Doch de vloot is ook een dier — alleen geen aangenaam. En daar de vloot geen aangenaam dier is, hebben wij tegenover ons zelf en ons geweten niet den plicht, hem te bewaken en te beschermen, hem te laten tieren, zoodat hij ons steekt en pijnigt en kwelt, doch den plicht hem onschadelijk te maken.

Zoo staat het ook met de Joden.

Pag. 57:

Ik zou wel geestelijke op dit eiland willen zijn. Eenvoudige liederen de Bergrede verklaren en de wereld wereld laten.

Tot op heden heb ik geen Jood gezien. Dit is een ware verkwikking. Voor mij is de Jood direct een lichamelijke walging. Bij zijn aanblik word ik onpasselijk.

De Jood is ons in wezen tegengesteld. Ik kan hem in het geheel niet haten, slechts verachten. Hij heeft ons volk onteerd, onze idealen bezoedeld, de kracht der natie verlamd, de zeden bedorven en de moraal te gronde gericht.

Hij is de etterzweer aan het lichaam van onze zieke volksgemeenschap. Godsdienst? Naïef, om dit te meenen. Wat heeft dit met religie of zelfs met Christendom te maken? Of hij richt ons te gronde of wij

ihn unschädlich. Ein anderes ist da nicht denkbar. Friede? Kann die Lunge mit dem Tuberkelbazillus Frieden halten?

Wer den Teufel nicht hassen kann, der kann auch Gott nicht lieben. Wer sein Volk liebt, der muss die Vernichter seines Volkes hassen, aus tiefster Seele hassen.

Vom Juden gelobt zu werden: das ist die furchtbarste Strafe, die einen Deutschen treffen kann.

Wenn der Jude einen Finger haben will, dann schreit er aus voller Kehle, die Hand muss ich haben, Und Michel kommt ihm dann auf halbem Wege entgegen und gibt ihm zwei Finger.

Christus kann gar kein Jude gewesen sein. Das brauche ich erst garnicht wissenschaftlich zu beweisen. Das ist so!

Uit „Der Fränkische Kurier“ van 20 Mei 1934

Julius Streicher * heeft het woord:

„Der Jude wisse, dass ein in sich geeintes deutsches Volk auch ohne Waffen eine Macht darstelle, die nicht unterzukriegen sei..... Mehr denn je komme es heute darauf an, dass das deutsche Volk den wahren Urheber der Kriegshetze kenne. Wenn die Welt wisse, dass es bei uns keinen Internationalismus mehr gebe, und dass das deutsche Volk im Falle eines kommenden Krieges jeden Juden in Deutschland totschiessen werde, dann komme bestimmt kein Krieg..... Der Jude, der eigentliche und alleinige Sieger des Weltkrieges, kenne kein Mitleid, er brauche den Krieg, um das deutsche Volk wieder von seiner Regierung loszulösen und erneut in Deutschland Boden fassen zu können”.

*) Uit de antisemitische bloempjes van Julius Streicher, den redacteur van „der Stürmer“ ware gemakkelijk een bloemlezing samen te stellen. Wij hebben dit met opzet vermeden, om te toonen, dat zijn — op zich zelf niet vriendelijke — uitlatingen geenszins de eenige noch zelfs de meest nieuwe en schaamteloze zijn.

maken hem onschadelijk. Iets anders is ondenkbaar. Vrede? Kan de long met de tuberkelbacil in vrede leven?

Wie den duivel niet haten kan, kan ook God niet liefhebben. Wie zijn volk lief heeft, moet de vernietigers van zijn volk haten, uit het diepst van zijn ziel haten. Door den Jood geprezen te worden, dat is de verschrikkelijkste straf, die een Duitscher treffen kan.

Als een Jood een vinger hebben wil, dan schreeuwt hij uit alle macht: de hand moet ik hebben. En Michel komt hem dan ten halve tegemoet en geeft hem twee vingers.

Christus kan onmogelijk een Jood geweest zijn. Dat behoeft ik heusch niet wetenschappelijk te bewijzen.

Dat is zo!

De Jood wete, dat een Duitsch Volk, dat innerlijk één is, ook zonder wapens een macht vormt, die niet er onder te krijgen is..... Meer dan ooit komt het er thans op aan, dat het Duitsche Volk den waren aanstichter van de oorlogs-opstokerij kent. Wanneer de wereld weet, dat er bij ons geen internationalisme meer bestaat en dat het Duitsche Volk bij geval van een komenden oorlog iederen Jood in Duitschland doodslaan zal, dan komt er beslist geen oorlog.....

De Jood, de eigenlijke en eenige overwinnaar van den wereld-oorlog, kent geen mededoogen, hij heeft den oorlog noodig om het Duitsche Volk weer van zijn regeering los te maken en om opnieuw in Duitschland vasten voet te kunnen krijgen.

Uit een rede van Rijkminister Goering

Geen gerechtigheid, doch vernietiging.

Uit de „Vossische Zeitung“ van 4 Maart 1933:

„Meine Massnahmen werden nicht angekränkt werden durch irgendwelche juristischen Bedenken und durch irgendwelche Bürokratie. Ich habe keine Gerechtigkeit zu üben, sondern zu vernichten und auszurotten. In Zukunft kommt in den Staat nur herein, wer aus diesen nationalen Kräften stammt. Wer sich zum Staat bekennt, zu dem bekennt sich auch der Staat. Wer ihn aber vernichten will, den vernichtet er“.

Uit een rede van Rijkminister Goering

Vernedering der Joden als „Weltmission“.

Gehouden den 24sten Juni 1934 te Hesselberg:

Ich weiss, dass es vielleicht eigenartig ist, gerade hier in Franken über das internationale Judentum zu sprechen. Denn, wenn ein Gau aufgeklärt ist, so ist es Gott sei Dank der eure. Und wenn heute übervorsichtige Politiker glauben, hier Einhalt tun zu müssen, so wollen wir ihnen nur sagen, dass sie eben diese wichtigste aller Fragen überhaupt nicht verstehen.

Ich stehe nicht an, Eurem Gauleiter gerade für dieses sein bestes Werk Dank und Anerkennung zu sagen, wenn ihm daran liegt. Wer heute als Nationalsozialist noch daran glaubt, er könne den Juden versöhnen, der irrt sich. Denn diese Rasse hat unserem Volk nur Hass gepredigt, den Untergang vorausgesagt.

Die Judenfrage muss ohne Gnade ausgefochten werden. Hier gibt es nichts anderes als ein klares Entweder-Oder. Entweder, Volksgenosse, Du wirst Herr, oder Du wirst Knecht der Juden. Solange wir aber durch die Vorsehung das Glück und die Ehre haben, Euch führen zu dürfen, solange wird es in dieser Frage keinen Zweifel geben. Gebe Gott, dass unsere Jugend zu klarer Erkenntnis erzogen wird und hart aufwächst, dass sie das vollendet, was wir eingeleitet haben. Hier handelt es sich letzten Endes nicht nur um eine deutsche Frage, hier erfüllen wir eine Weltmission und hier wird es sich zeigen, dass das verlästerte Deutschland doch das grösste aller Kulturländer gewesen ist.

Mijn maatregelen zullen niet verslapt worden door juridische bedenkingen en door de een of andere bureaucratie. Ik heb geen gerechtigheid te oefenen, doch te vernietigen en uit te roeien. In de toekomst komt in den staat slechts hij naar binnen, die uit deze nationale krachten stamt.

Wie den Staat toegedaan is, hem is ook de Staat toegedaan. Wie hem evenwel vernietigen wil, dien vernietigt hij.

Ik weet, dat het misschien vreemd lijkt, dat ik juist hier in Frank en ¹⁾ over het internationale Jodendom het woord voer. Want, als één gouv in Duitschland volledig ingelicht is, dan is het toch wel, God zij dank, de Uwe! En als heden ten dage bovenmatig voorzichtige politici meenen, dat wij op dit punt ons niet te zeer moeten laten gaan, dan willen wij hen slechts zeggen, dat zij van deze allerbelangrijkste questie in het geheel niets begripen.

Ik heb er geen bezwaar tegen Uwen gouvleider voor zijn uitmuntend werk juist in dit opzicht te danken, en mijn waardeering ervoor uit te spreken, indien hij daarop gesteld is. Wie heden ten dage als nationaal-socialist nog gelooft, dat hij de Joden zou kunnen sparen, die vergist zich. Want dit ras heeft tegen ons volk slechts haat gepredikt en het den ondergang voorspeld. Het Joodsche vraagstuk moet op leven en dood worden uitgevochten. Er bestaat in dit opzicht geen tusschenweg. Volksgenooten, gij wordt òf heer òf knecht der Joden. Zoolang wij echter door de Voorzienigheid het geluk en de eer hebben U te mogen leiden, zoolang bestaat geen twijfel in deze aanlegenheid.

Moge God geven, dat onze jeugd tot duidelijk inzicht worde opgevoed en krachtig opgroei, opdat zij dat voltooie, waarmee wij begonnen zijn. Het gaat hier tenslotte niet alleen om een Duitsch probleem, wij vervullen hiermede een wereldzending; hier zal duidelijk blijken, dat het belasterde Duitschland toch het grootste van alle cultuurlanden is geweest.

¹⁾ In Frank en is Julius Streicher, hoofdredacteur van „Der Stürmer”, gouvleider. Deze rede werd gehouden nadat het „Ritueele Moord”-nummer van „Der Stürmer” z.g. in beslaggenomen was!

Uit de Brochure „Juden raus!” van Dr. v. Leers

De ritueele moord.

Pag. 18/19:

Besonders bedenklich ist das Kapitel des jüdischen Ritualmordes an unschuldigen nichtjüdischen Kindern. Immer wieder taucht im Volke die Behauptung auf, dass Kinder heimlich von Juden verschleppt, ihnen durch den bei der Viehschlachtung nach jüdischem religiösen Gebrauch üblichen Schächtschnitt die Adern geöffnet werden und das Blut des armen verblutenden Körpers für dunkle Zwecke gebraucht wird. Oberflächliche Menschen spotten über diese Auffassung des Volkes. Betrachtet man aber z. B. das jüdische kabbalistische Buch „Thikkuné Sohar“ (übersetzt in Dr. Bischoff „Das Blut im jüdischen Schrifttum und Brauch“, S. 39, Anm. 2) so findet man (Ausgabe Berditschew 88 b) folgende Stelle: „Ferner gibt es ein Gebot des Schächtens, das in rituell gültiger Weise geschieht an Fremden (d. h. Nichtjuden), die keine Menschen sind, sondern dem Vieh gleichen“ *).

Stundenlang könnte man noch Fälle jüdischer Ritualmorde auführen, wo arme, unschuldige Kinder von Judenteufeln geschlachtet und gemein zu Tode gequält sind.

Mütter sorgt dafür, dass die jüdische Gefahr für Eure armen Kinder aus dem Lande kommt!

*) Deze passage is, naar meermalen door Joodsche en niet-Joodsche geleerden is uiteengezet, op volkomen onjuiste wijze vertaald. Van het slachten van menschen is noch hier, noch elders in Joodsche Talmudische en andere geschriften sprake.

Pag. 18/19:

Bijzonder bedenkelijk is het hoofdstuk van den Joodschen ritueelen moord op onschuldige niet-Joodsche kinderen. Steeds weer duikt in het volk de bewering op, dat aan kinderen, heimelijk door Joden ontvoerd, door de bij het slachten van vee volgens Joodsch-religieuze zede gebruikelijke „Schächt“-snede, de aderen geopend worden en dat het bloed van het arme leegbloedende lichaam voor duistere doeleinden gebruikt wordt. Oppervlakkige mensen spotten over deze opvattingen van het volk. Beschouwt men evenwel bijvoorbeeld het Joodsch-Kabbalistische boek „Thikkuné Sohar“ (vertaald in Dr. Bischoff, „Das Blut im jüdischen Schrifttum und Brauch“, pag. 39, aant. 2) dan vindt men daar (in de uitgave Berditschew 88b) de volgende plaats: „Voorts bestaat er een gebod van het Schächten (= ritueel slachten), dat op ritueel geoorloofde wijze geschiedt aan vreemden (d.i. niet-Joden), die geen mensen zijn, doch met vee gelijk zijn te stellen.

Urenlang zou men nog gevallen van Joodsche rituele moorden kunnen opnoemen, waarbij arme, onschuldige kinderen door Jodenduivels geslacht en op gemeene wijze dood gekweld zijn.

Moeders, zorgt ervoor, dat het Joodsche gevaar voor Uw arme kinderen uit het land verdwijnt! *)

*) Om deze passage is aan Dr. van Leers door den toenmaligen Rector-Magnificus de toegang tot het gebouw der Leidsche Universiteit ontzegd.

Uit „Westfälische Landeszeitung Rote Erde“
19 Mei 1934

De Joden als pestdragers.

Vernietiging van het Jodendom als erfdeel voor de Nordische kinderen.

**„Und immer wieder die Judenfrage“ von Wilhelm Kube,
Gauleiter der Kurmark.**

Fragment.

Was Pest, Schwindsucht und Syphilis für die Menschheit gesundheitlich bedeutet, das bedeutet das Judentum sittlich für die weissen Völker.....

Der Pestträger muss ausgemerzt und isoliert werden.....

Die zwei Millionen deutschen Toten kommen ebenso auf das Schuldkonto Judas wie die 10 Millionen Toten der anderen Völker der Welt, die am grossen Kriege teilnahmen. Daran sollten die Mütter der Welt immer denken, wenn sie einen Juden sehen oder von ihm hören. Der Altmeister der antisemitischen Bewegung in Deutschland, der uns allen unvergessliche Theodor Fritsch *), dem ich seit 1905 folge, schrieb in jeder Nummer seines „Hammer“:

„Es gibt keine Ruhe für die Völker der Erde vor
Ausscheidung des Judentums“.

.....Der Jude ist die personifizierte Verneinung, der Deutsche ist die gottgewollte und gottbedingte Schöpfungskraft. Ottomar Beta, mein verehrter Freund aus dem antisemitischen Kampfe um die Berliner Studentenschaft der Vorkriegszeit, hat mit vollem Rechte in Goethes Mephistopheles den jüdischen Urtyp erkannt und behandelt. Meiner Meinung nach hat Goethe dann immer noch idealisiert. Höchstens die Spottgeburt von Dreck und Feuer konnte man ganz gelten lassen, wenn man für „Feuer“ schlicht „Hass“ setzt. „Die

*) Uitgever van een Handboek met vele, voor een groot deel onjuist vertaalde citaten uit de Talmoeidische litteratuur.

**„En altijd weer de Jodenquestie” door Wilhelm Kube,
districtleider van de „Kurmark”.**

Fragment.

.....Wat pest, tering en syphilis voor de menschelijke gezondheid beteekent, dat beteekent het Jodendom zedelijk voor de blanke volkeren... De pestlijder moet uitgeworpen en geïsoleerd worden...

De twee miljoen Duitsche dooden komen evenzeer in het schuldboek van Juda als de 10 miljoen dooden van de andere volkeren der wereld, die aan den grooten oorlog hebben deelgenomen. Daaraan dienen de moeders der wereld altijd te denken, als zij een Jood zien of van hem hooren. De leider van de anti-semitische beweging in Duitschland, de voor ons allen onvergetelijke Theodor Fritsch, wiens voetsporen ik sinds 1905 volg, schreef in elk nummer van zijn „Hammer”:

„Er zal voor de volkeren onzer aarde geen rust zijn, zoolang het Jodendom niet uitgeschakeld is”.

.....De Jood is de gepersonificeerde ontkenning, de Duitscher is de door Gods welgevalligheid ontstane scheppingskracht. Ottomar Beta, mijn geachte vriend uit den anti-semitischen strijd der Berlijnsche studentenbeweging vóór den oorlog, heeft met het volste recht in Goethe's Mephistopheles het Joodsche oertype gezien en behandeld. Volgens mijn meening heeft Goethe dan toch nog geïdealiseerd. Hoogstens de spotgeboorte uit drek en vuur zou men kunnen laten gelden, wanneer men voor „vuur” eenvoudig „haat” zet. „De

Judenschaft in Deutschland ist die frechste Gesellschaft, die es überhaupt gibt". Diesen freundlichen Satz schrieb ich vor einigen Monaten im „Märkischen Adler“..... Man kann mit halben Massnahmen anfangen, mit rücksichtsloser Brutalität wird dieser Kampf aber einmal von den überwiegend nordischen Völkern beendet werden müssen. Ob ihn unsere Generation schon beenden wird, scheint mir sehr zweifelhaft. Darüber brauchen wir nicht nervös zu werden. Unsere Kinder und Enkel brauchen ja schliesslich auch einen Lebensinhalt. Und der Kampf gegen Juda bis zur Vernichtung soll ein Teil unseres stolzen Vermächtnisses sein.....

Wir müssen in der deutschen Gesetzgebung dahin kommen, dass Mischehen zwischen Juden und Deutschen grundsätzlich verboten werden.

Jude ist, wer mehr als 10% jüdischer Blutsteile in sich trägt. Wer seine Rasse und damit unseres Volkes bestes Erbgut trotzdem durch Mischehe schändet, muss unfruchtbar gemacht werden, weil er Verrat am deutschen Volke übt.

Man muss sich einmal das Zeitalter des Zentrumskanzlers Dr. Brüning in Erinnerung zurückrufen, um zu erkennen, wie ungeheuer gross die Macht des Judentums geworden war. An den — fast ausschliesslich jüdisch geleiteten — Bühnen Berlins, Frankfurts, Hamburgs usw. herrschte ein Sauherdenton gemeinster Perversität und frechster Kunstschändung. Wenn diese krummnasigen Theaterhuren männlicher und weiblicher Anatomie heute nicht überwiegend in Prag, Wien usw. sässen, sollte man sie noch nachträglich sterilisieren und einsperren. Die Sau suhlt im Mist, der Jude in dem, was er „Kunst“ nennt. Die Prügelstrafe für diese zuchtlose Bande wäre sanftes Streicheln...

Mit Recht hat unser Reichspropagandaleiter Dr. Joseph Goebbels neulich darauf hingewiesen, dass es keine Hintertür für das Judentum oder seine Verbündeten gibt, im Dritten Reiche sich irgendwo oder irgendwann wieder niederzulassen oder häuslich einzurichten. „Sau tot“ erklingt hier unser Jagdruf. Womit wir übrigens die schwarz-rot-

Joden in Duitschland zijn wel de onbeschaamdste individuen, die er bestaan". Deze vriendelijke zinsnede schreef ik eenige maanden geleden in den „Märkischen Adler"... Men kan met halve maatregelen beginnen, deze strijd zal echter eens door de overwegend „Nordische" volkeren met onverbiddelijke ruwheid ten einde gevoerd moeten worden. Of onze generatie dit reeds doen zal, schijnt mij zeer dubieus toe. Daarover behoeven we ons niet nerveus te maken. Onze kinderen en kleinkinderen hebben tenslotte ook behoefte aan levensinhoud. En de strijd tegen Juda tot de vernietiging daarvan, zal een deel van onze trotsche nalatenschap uitmaken.....

Wij moeten in de Deutsche wetgeving zóóver komen, dat gemengde huwelijken tusschen Joden en Duitschers principieel verboden worden.

Jood is, wie meer dan 10% Joodsch bloed in zich draagt. Wie zijn ras en daarmee het beste erfgoed van ons volk desniettegenstaande door een gemengd huwelijk schendt, moet onvruchtbaar gemaakt worden, omdat hij verraad pleegt tegenover het Deutsche volk.

Men moet eens het tijdperk van den centrum-kanselier Dr. Brüning in zijn herinnering terugroepen, om te begrijpen, hoe ontzaggelijk groot de macht van het Jodendom was geworden. In de theaters te Berlijn, Frankfort, Hamburg, enz., die bijna uitsluitend door Joden geleid werden, heerschte een zwijnengeest van de gemeenste perversiteit en de meest onbeschaamde kunstonteering. Wanneer deze kromneuzige theaterhoeren van mannelijk en vrouwelijk geslacht thans niet overwegend in Praag, Weenen, enz. zaten, dan moest men ze nog achteraf steriliseeren en opsluiten. Het zwijn woelt in de mest, de Jood in dat, wat hij „kunst" noemt. De stokslagenstraf zou voor deze tuchtelooze bende slechts een zachte streeling zijn.....

Met recht heeft onze rijkspropagandaleider Dr. Joseph Goebbels er onlangs op gewezen, dat er voor het Jodendom en zijn aanhangers geen achterdeurtje bestaat, om zich in het Derde Rijk ergens, wanneer ook, weer te vestigen of zich huiselijk in te richten. „Morsdood" klinkt hier onze jachtroep. Waarmede wij overigens de zwart-rood-

goldene Republik in Weimar und ihre mauschelnde Geistesaristokratie meinen.

Wenn heute über den Kavalierauseinandersetzungen mit monarchistischen Kreisen das Judentum und sein Anhang sich vergessen glaubt, so können wir es darüber freundlich aufklären. Vergessen seid Ihr Brüder von uns bestimmt nicht! Wir beobachten jeden Eurer Schritte! Wir lesen Eure Zeitungen, Zeitschriften und Briefe. Wir kennen Eure Beziehungen im In- und Auslande. Wir passen auf. Mit uns spielt Ihr nicht 9. November 1918. Eher spielen wir mit Euch Babylon oder Zerstörung Jerusalems. Und die Welt wird immer hellhöriger. Mehr als Euch frechem Geschmeiss lieb ist! Seid und wart Ihr international verbunden, um die nordischen Völker dieser Männererde zu betrügen und gegen einander zu hetzen, so sind wir bereit, Euch international an die Kette zu legen, wie es der Hyäne und dem stinkenden Coyotten gebührt!.....

Uit: 10 SA-Kampflieder*)

zusammengestellt vom Sturm 22/97 Meyerdruck, Neuss.

STURMSOLDATEN.

1ste Strophe.

Ihr Sturmsoldaten jung und alt
Nehmt die Waffen in die Hand,
Denn der Jude hauset fürchterlich im deutschen Vaterland.
Soldaten, Kameraden, hängt die Juden, stellt die Bonzen
an die Wand.

5e Strophe.

Wenn der Sturmsoldat in die Schlacht 'reinzieht,
Ja dann hat er frohen Mut,
Und wenn das Judenblut vom Messer spritzt,
dann geht's noch mal so gut.
Soldaten, Kameraden u. s. w.

*) Deze „Kampflieder“ worden dag in dag uit door jong en oud gezongen.

gouden republiek in Weimar en haar Joodsch sprekende geestes-aristocratie bedoelen.

Indien momenteel het Jodendom en zijn aanhang zich door de besprekingen met monarchistische kringen vergeten waant, dan kunnen wij het daaromtrent vriendelijk inlichten: Vergeten zijt gij door ons zeker niet! Wij lezen uw bladen, tijdschriften en brieven. Wij kennen uw relaties in binnen- en buitenland. Wij letten op! Met ons speelt gij niet 9 November 1918!

Veeleer spelen wij met u Babylon of de verwoesting van Jeruzalem. En de wereld gaat steeds scherper hooren. Scherper dan u, schaamteloos gebroed, lief is! Zijt en waart gij internationaal verbonden, om de „Nordische” volkeren dezer aarde te bedriegen en tegen elkander op te hitsen, dan zijn wij bereid, u internationaal aan de ketting te leggen, zooals het den hyena en den stinkenden huilwolf toekomt!.....

STORMSOLDATEN.

Gij stormsoldaten jong en oud, neemt de wapens in de hand, want de Jood gaat vreeselijk te keer in het Duitsche vaderland. Soldaten, kameraden, hangt de Joden, zet de bonzen tegen den muur.....

Als de stormsoldaat ten slagveld trekt,
Dan is hij vol goeden moed;
En als het Jodenbloed van het mes spat
Dan gaat het nog eens zoo goed.
Soldaten, kameraden, hangt de Joden
Zet de bonzen tegen den muur.

DEUTSCHES GEBET.

O Herr, gib uns den Moses wieder! Auf dass er seine Glaubensbrüder heimführe ins gelobte Land.

Lass auch das Meer sich wieder teilen, dass die zwei hohen Wassersäulen feststehen, wie'ne Felsenhand.

Und wenn die ganze Judenschar dann drin ist in der Wasserfalle, dann mach' o Herr die Klappe zu und alle Völker haben Ruh'.

Uit: Hitler-Liederbuch der nationalsozialistischen Revolution

S.S., S.A. UND DIE HITLERJUGEND FÜR IHREN FÜHRER. *)

Melodie: „Wohlauf die Luft geht frisch und rein“.

2e Strophe.

Kein Jud, kein Franzmann wagt es mehr, Neudeutschland zu verhöhnen, sie fürchten sich vorm braunen Heer, vor Deutschland's wack'ren Söhnen, denn kommt S.A. und erst S.S., dann gibt es kein Verschnaufen, dann wird die Fahne hochgehisst, und schon fängt's an zu rauchen.

VOLK ANS GEWEHR.

4e Strophe.

Jugend und Alter und Mann für Mann umklammern das Hakenkreuzbanner, ob Bauer, ob Bürger, ob Arbeitsmann, sie schwingen das Schwert und den Hammer; sie kämpfen für Hitler, für Arbeit und Brot: Deutschland erwache und Juda — den Tod! Volk ans Gewehr! Volk ans Gewehr!

*) Ook deze zingt men bij elke bijeenkomst.

DUITSCH GEBED.

O Heer geef ons toch Mozes weder. Opdat hij zijn geloofsbroeders terugbrengende naar het beloofde land.

Laat ook de zee dan weer vaneen splijten, dat de twee hooge waterzuilen vast staan als een rotswand.

En als de gansche Jodenschare dan in den waterval is, maak dan, o Heer, de klep dicht en alle volkeren hebben rust.

S. S., S. A. EN DE HITLER-JEUGD VOOR HUN LEIDER.

2e Strophe

Geen Jood, geen Franschman waagt het meer, Nieuw-Duitschland te honen. Zij zijn bang voor het bruine leger, voor Duitschland's wakere zonen. Want komt S. A. en eerst recht S. S. dan komt men niet meer op adem. Dan wordt de vlag omhoog geheschen en begint het al te rooken.

VOLK IN HET GEWEER!

4e Strophe.

Jong en oud en man voor man omklemmen de hakenkruisbanier, hetzij boer, hetzij burger, hetzij arbeider, zij zwaaien het zwaard en den hamer.

Zij strijden voor Hitler, voor arbeid en brood;
Duitschland ontwake en Juda — den dood!
Volk in het geweer!

S.A. MARSCHLIED.

1. S.A. marschieret, die Strasse frei! Ein Ende macht der Tyrannei! Stürmt vorwärts alle, Mann für Mann! Nationalsozialisten greifen mutig an.

3. Gewehr legt an und schiesset gut! Wir rächen unsres Bruders Blut, der durch des Juden Hetze fand den bittren Tod im eignen Vaterland.

Uit: „Das kleine Nazi-Liederbuch“

No. 25: De Hitler-Garde.

Weise: „Zu Mantua in Banden“.

Das Vaterland braucht Männer, es liegt im argen Streit.
Erst wenn die Juden sterben, hört auf das deutsche Leid.
Das Hakenkreuz weht uns voran, wir sind der Hitler-Garde Stamm.
Heil, deutsches Vaterland!

Uit: „Das kleine Nazi-Liederbuch. Deutschland erwache!“

**Ausgabe A 61. Uitgegeven door Paul Arendt, M. d. B.
Sulzbach-Oberpfalz (Bayern).**

Pag. 6.

No. 8: „BRÜDER IN ZECHEN UND GRUBEN“.

Brüder in Zechen und Gruben, Brüder hinter dem Pflug,
Aus den Fabriken und Stuben folgt unseres Banners Zug.

Börsengauner und Schieber knechten das Vaterland;
Wir wollen ehrlich verdienen, fleissig mit schaffender Hand.

Hitler ist unser Führer, ihn lohnt nicht gold'ner Sold,
Der von den jüdischen Thronen vor seine Füße rollt.

Ladet die blanken Gewehre, ladet mit Pulver und Blei.
Schiesset auf die Vaterlandsverräter, nieder mit der Judentyrannei!

S. A. MARSCHLIED.

1. S. A. marcheert, de straat vrij! Maakt een einde aan de tirannie! Stormt voorwaarts allen, man voor man! Nationaal-Socialisten grijpen moedig aan.

2. Legt aan het geweer en schiet goed! Wij wreken het bloed van onzen broeder, die op aanhitsing van den Jood den bitteren dood vond in zijn eigen vaderland.

Het vaderland heeft mannen noodig, het bevindt zich in hevigen strijd. Pas als de Joden sterven, houdt het Duitsche leed op. Het hakenkruis waait voor ons uit. Wij zijn de stam van de Hitler Garde. Heil, Duitsch vaderland.

Broeders in mijnen en schachten, broeders achter den ploeg, uit de fabrieken en kamers volgt ons achter onze banier.

Beursschelmen en sjaggers knechten het vaderland, wij willen eerlijk verdienen, vlijtig met scheppende hand.

Hitler is onze Leider, hij wordt niet met een gouden bezoldiging omgekocht, die van de Joodsche tronen voor zijn voeten rolt.

Laadt de blanke geweren, laadt ze met kruit en lood, schiet op de landverraders, weg met de Jodentirannie.

**Uit: „Das kleine Nazi-Liederbuch.
Deutschland erwache!“**

**Ausgabe B (56. Auflage). Uitgegeven door Paul Arendt,
Sulzbach-Oberpfalz (Bayern). Mitglied des Kreistages
Niederbayern-Oberpfalz.**

Pag. 16.

No. 26: DAS VOLK STEHT AUF!

Weise: „Argonnerwald um Mitternacht“.

1. Das Volk steht auf, der Sturm bricht los, nun rett' dich, Jude
und Franzos'
Die Stunde der Befreiung schlägt, und jetzt wird Deutschland
reingefegt.
2. Die Ketten, brechet sie entzwei, zerschlaget Frohn und Sklaverei
Für freie Deutsche ist das Schwert, das jedem in die Faust gehört.
3. O, Deutschland, Deutschland werde wach aus deinem tiefen
langen Schlaf.
Erkenne deinen inneren Feind und kämpfe gegen ihn vereint.
4. Kampf gegen Pazifisten und gegen die Marxisten.
Marxismus ist das Gift im Land, vom Juden unterstützt mit
Geld und Hand.
5. Und von verhetzter Press' verschrien, sinkt von uns auch so
mancher hin.
Horst Wessel starb als deutscher Held, Verbrecherhass hat ihn
gefällt.
6. Bald kommt der Tag der Rache, Gut und Blut für Hitlers Sache.
Wir schwören Treue bis zum Tod; er wird uns führen einst aus
dieser Not.

G. GERLACH.

Het volk staat op, de storm breekt los, redt je thans, Jood en Franschman! Het uur der bevrijding slaat en nu wordt Duitschland schoongeveegd.

Breekt de ketens in tweeën, verslaat den heerendienst en slavernij. Voor vrije Duitschers is het zwaard, dat iedereen in den vuist behoort te hebben.

O Duitschland, Duitschland, ontwaak uit uw diepen, langen slaap. Herken den vijand in u en bestrijd hem met vereende krachten.

Strijd tegen Pacifisten en tegen de Marxisten.

Marxisme is het gif in het land, door Joden gesteund met geld en hand.

En op aanstichting van de ophitsende pers valt menigeen van ons. Horst Wessel stierf als Duitsche held, de haat van den misdadiger heeft hem geveld.

Spoedig komt de dag der wrake. Goed en bloed voor Hitler's zaak. Wij zweren trouw tot in den dood. Hij zal ons eens leiden uit dezen nood.

Satyrische Ledeir.

No. 32: ES LACHT EIN JEDES MENSCHENKIND.

Weise: „Da streiten sich die Leut herum“.

1.

Es lacht ein jedes Menschenkind, wenn es 'nen Juden sieht.
Wo Nas' und Bein gekrümmt sind, fehlt jegliches Gemüt.
Der Mund mit wulst'gem Lippenpaar riecht oft nach Knobelauch.
Mit runden Matzen füllen sie den dicken Judenbauch.

2.

Heil Juda dir, der Sieg ist dein, Messias ist schon da,
doch seine Botschaft wird nicht sein aus himmlischem Manna.
Er führt dich aus dem fremden Land hin ins gelobte Reich.
Das Hakenkreuz wirdt oft verkannt, doch hier ist's ohnegleich.

3.

Wir glauben dir's, der Weg ist weit bis nach Jerusalem,
doch nicht allein, auch nicht zu zweit wirst du ja heimwärts geh'n.
Der Sozi-Sowjetstern leucht dir bis hin nach Kanaan
und dient dort noch mit Höchstbegier in hirnverrücktem Wahn.

4.

Drum Jud', horch auf den guten Rat, gib zeitig Fersengeld,
es könnt sonst sein vielleicht zu spät, wenn Hitler Recht behält.
Dir Jud' verdankt das deutsche Reich Verrat und alle Not.
Wir rächen sonst an Dir sogleich den hinterlassnen Kot.

5.

Auf's Hakenkreuz vertraue drum, o Jud' voll Zuversicht.
Es geht mit dir ganz zärtlich um, führt dich nie hinters Licht.
Geleitet dich an Asiens Strand, nimmt weg das Joch aus Gold,
und drinnen im gelobten Land küsst dich die Sara hold.

Gedichtet von einem nat. soz. Schüler (O.W.).

Ieder menschenkind lacht, wanneer het een Jood ziet. Waar neus en beenen krom zijn, ontbreekt ieder gevoel. De mond en de dikke lippen rieken vaak naar knoflook, met ronde matzes vullen zij den dikken Jodenbuik.

Heil Juda! De zege is u! De Messias is er reeds, doch zijn boodschap zal niet zijn het hemelsche manna. Hij leidt je uit het vreemde land naar het beloofde rijk. Het hakenkruis wordt vaak miskend, doch hier is het zonder weerga.

Wij gelooven je graag, de weg is ver naar Jeruzalem, doch niet alleen, zelfs niet met je tweeën zullen jelui immers huiswaarts gaan.

De Soci-Sowjetster beschijnt je tot in Kanaan en dient daar nog met hoogste begeerte in je krankzinnigen waan.

Daarom Jood, luister naar goeden raad, kies tijdig het hazenpad, het zou wel eens te laat kunnen zijn, als Hitler gelijk krijgt.

Aan jou, Jood, dankt het Duitsche Rijk verraad en allen nood. Wij wreken op jou aanstonds het achtergelaten vuil.

Vertrouw daarom, o Jood, maar op het hakenkruis. Het behandelt je heel zachtmoedig en neemt je nooit beet. Het geleidt je naar Azië's strand, neemt weg het gouden juk en ginds in het beloofde land kust de mooie Sara je dan.

(Door een nat. soc. schooljongen!)

Een vlugschrift, dat door nationaal-socialisten te Speyer bij duizenden werd uitgedeeld: ¹⁾)

Melodie: Lore, Lore.

Die alte Judenschande ist endlich ausgefegt,
Die schwarze Lügenbande wühlt weiter unentwegt,
Du deutsches Volk, sag, muss das sein,
dass Dich bespeit das schwarze Schwein?
Wenn nicht, dann dresch doch drauf,
dass Funken fliegen hoch hinauf!
Halli, Hallo.....

Deutsche Männer, deutsche Frauen
Jetzt ist 's genug mit der Faulhaberei,
Deutsche Männer, deutsche Frauen
Haut das schwarze Lumpenpack zu Breil
Und wenn sie Zeder-Mordio schreien,
Dann gib ihnen noch ein Ding hinein.
Halli, Hallo.....

Wir achten jeden Glauben, ist 's auch der unsrige nicht,
Doch soll uns keiner rauben, was uns das Höchste ist:
Das deutsche Volk, der deutsche Gott
Steht turmhoch über Pfaffenspott!
Und jeder Schuft, der sich dran reibt,
den hau'n wir, dass er liegen bleibt.
Halli, Hallo.....

Die Hand dem deutschen Bruder, der ehrlich zu uns kam,
Die Faust in seine Fresse dem schwarzen Hetzkaplan.
Bald wird es licht, es dämmert schon,
Dann kriegt der Judas seinen Lohn.
An den Galgen, den er längst verdient!
Die Raben freu'n sich schon nach ihm.
Erst wenn er baumelt in der Luft,
Sind wir erlöst vom schwarzen Schuft.
Halli, Hallo.....

¹⁾ Overgenomen uit „De Morgen” van 31 Mei '34.

De oude Jodenschande is eindelijk uitgewischt,
De zwarte leugenbende wroet zonder ophouden echter
[ongemoeid verder,
Gij, Duitsch Volk, zeg, moet het zoo blijven,
Dat het zwarte zwijn u bespuwt?
Zoo niet, dan flink erop los, dat de vonken hoog eraf
vliegen! Halli hallo!

Duitsche mannen, Duitsche vrouwen,
Thans is het genoeg met de „Faulhaberi”, *)
Duitsche mannen, Duitsche vrouwen,
Slaat de zwarte schooiersbende tot pap!
En als zij moord en brand schreeuwen
Dan geef je ze nog maar eens goed.

Wij hebben achting voor ieder geloof, al is het ook het onze niet.
Doch niemand moet ons berooven van wat ons het hoogste is: het
Duitsche volk, de Duitsche God staan torenhoog boven papenspot!
En iedere schoft, die daarop iets zegt, slaan wij tot hij liggen blijft.

Wij reiken de hand aan den Duitschen broeder, die eerlijk tot ons
kwam, maar duwen den vuist in den bek van den zwarten hitskape-
laan. Spoedig wordt het licht, de dageraad breekt reeds aan, dan
krijgt de Judas zijn loon. Aan de galg met hem, die hij reeds lang
verdient. De raven verheugen zich al op hem. Eerst als hij bengelt in
de lucht zijn wij verlost van den zwarten schoft.

*) Dit woord kan niet vertaald worden, omdat het een toespeling bevat
op den kardinaal Faulhaber.

Uit Dr. Johann von Leers „Juden sehen Dich an“

N. S. Druck und Verlag 1933, Berlin-Schöneberg, 2.
Auflage. *)

Uit het Voorwoord:

Pag. 5:

Damit Jedermann sieht, welche Teufel in Menschengestalt Deutschland mit neuer Judenherrschaft bedrohen, haben wir sie hier abgebildet. Damit das deutsche Volk sieht, wie schonsam das deutsche Volk gewesen ist, haben wir überall hinter ihren Namen und Bildern ausdrücklich vermerkt: „ungehängt“.

Lügenjuden

Bildunterschriften Pag 28/29:

Einstein

Erfand eine stark bestrittene „Relativitätstheorie“. Wurde von der Judenpresse und dem ahnungslosen deutschen Volke hoch gefeiert, dankte dies durch verlogene Greuelhetze gegen Adolf Hitler im Auslande. (Ungehängt).

Dr. Rudolf Hilferding (kleine charakteristiek)

Sozialdemokrat, Reichsfinanzminister, Inflationskünstler. Geniesst wegen seines negerhaften Aussehens den Spitznamen „Henrik Witboi“. Betrog den Mittelstand um sein Vermögen, den Arbeiter um seinen Lohn in der Inflation. Log gegen Adolf Hitler und hetzte. (Ungehängt.)

*) Een serie fotografieën van Joden, voor een deel zóó geretoucheerd, dat zij een gemeene gezichtsuitdrukking hebben gekregen.

Opdat een ieder zal zien, welke duivels in menschengestalte Duitschland met een nieuwe Jodenoverheersching bedreigen, hebben wij ze hier afgebeeld. Opdat het Duitsche Volk zien zal, hoe het Duitsche Volk hen ontzien heeft, hebben wij overal achter hun namen en portretten uitdrukkelijk de bemerking geplaatst: „Niet opgehangen”.

Leugen-Joden:

(Onderschriften pags. 28/29)

E i n s t e i n

Vond een sterk bestreden „relativiteitstheorie” uit. Werd door de Jodenpers en het argelooze Duitsche Volk hoog opgehemeld, dankte hiervoor door een leugenachtige gruwelpropaganda tegen Adolf Hitler in het buitenland. (Niet opgehangen).

D r . R u d o l f H i l f e r d i n g

Sociaal-democraat. Rijksminister van Financiën. Inflatie-kunstenaar. Heeft wegens zijn negerachtig uiterlijk den bijnaam „Henrik Witboi”. Bedroog in de inflatie den middenstand, zoodat deze zijn vermogen verloor en misleidde den arbeider, zoodat deze geen loon kreeg. Loog omtrent Adolf Hitler en hitste tegen ons op. (Niet opgehangen).

Lion Feuchtwanger

Schrieb schlechte Romane, hetzte in Amerika gegen Adolf Hitler und log. (Ungehängt).

Emil Ludwig (eigentlich Cohn)

Schrieb verlogene Bücher über Deutschland, Mussolini, Christus, Bismarck, Wagner, Napoleon, in denen er alles Heldentum verächtlich machte. Ging ins Ausland, hetzte gegen Adolf Hitler und log. (Ungehängt).

Theodor Lessing

Professor in Hannover. Hetzte gegen das Deutschtum. Schrieb unter anderem eine lügenhafte Schändung Schopenhauers, Wagners und Nietzsches. Wurde auf Druck der deutschen Jugend entfernt, worauf ihm das sozialdemokratische Kultusministerium einen „Studienauftrag“ gab. Lügner und Hetzer im Hintergrund. (Ungehängt)¹⁾.

Prof. Bonn (korte karakteristiek)

Jüdisch-grosskapitalistischer „Sachverständiger“ für die Tributverhandlungen. Empfohl Dawes-Plan und Youngplan mit lügenhaften Begründungen zum Schaden des deutschen Volkes. Beauftragter der Hochfinanz, Verderber der Wirtschaftswissenschaft im Interesse Judas und des Geldsackes. Hochgefährlich. (Ungehängt).

¹⁾ Prof. Th. Lessing is inmiddels vermoord.

L i o n F e u c h t w a n g e r

Schreef slechte romans, hitste in Amerika tegen Adolf Hitler op en loog. (Niet opgehangen).

E m i l L u d w i g (eigenlijk Cohn)

Schreef misleidende boeken over Duitschland, Mussolini, Christus, Bismarck, Wagner, Napoleon, waarin hij ieder heldendom verachtelijk maakte. Ging naar het buitenland, hitste tegen Adolf Hitler op en loog. (Niet opgehangen).

T h e o d o r L e s s i n g

Professor in Hannover. Stookte tegen de Duitschers. Schreef o.a. een leugenachtige onteering van Schopenhauer, Wagner en Nietzsche. Werd op aandrang der Duitse jeugd verwijderd, waarna het sociaal-democratische ministerie voor onderwijs hem een „Studie-opdracht” gaf. Leugenaar en opstoker op den achtergrond. (Niet opgehangen).

P r o f. B o n n

Joodsche grootkapitalistische „Expert” voor de onderhandelingen betreffende de herstelschulden. Beval het Dawes- en Young-plan aan op leugenachtige gronden ten koste van het Duitse Volk. Gevolmachtigde van het groot-kapitaal. Bederver der economische wetenschap in het belang van Juda en den geldbuidel. Hoogst gevaarlijk. (Niet opgehangen).

Uit het Berlijnsche Dagblad „Der Angriff“

van 11 Mei 1934 (vroeger onder redactie van Dr. Goebbels).

„Anstandsunterricht für Juden“.

Was dürfen sich die Juden schon wieder erlauben?

Es fällt allgemein auf, wie dreist sich zahllose Juden wieder seit einigen Monaten benehmen. Voriges Jahr war ihnen der Schrecken in die Glieder gefahren, sie zogen sich in die Stille zurück. Nun, da sie bemerken, dass ihnen weiter nichts geschieht, und dass die Deutschen denn doch ein mildes Volk sind, glauben sie, wieder durch arrogantes Betragen auffallen zu dürfen.

Zahllose Juden sind aus dem Auslande zurückgekehrt, zahllose verschafften sich neue Stellungen und neue Beziehungen. Sie treten ganz unverblümt nicht nur im Geschäftsleben, sondern auch privat auf, in einer lauten, aufdringlichen Art, wie wir sie von früher her kennen, und die wesentlich dazu beigetragen hat, sie wesentlich unbeliebt zu machen.

Wir stimmen keinen Pogromgesang an, wir rufen zu keiner Judenverfolgung auf, aber wir wollen zeigen, wie sich der Jude heute schon wieder benimmt, und wie er sich zu benehmen hat. Es handelt sich also um einen Anstandsunterricht für die geschonten und geduldeten Staatsbürger jüdischen Glaubens.

Wir fordern nun alle Leser, Parteigenossen, S.A.-Männer und Arbeiter auf, uns jeden Fall von jüdischer Unverschämtheit mitzuteilen, der sich in den letzten Monaten und Wochen ereignet hat, damit wir ihn im „Angriff“ veröffentlichen.

Keiner rühre die Juden an! Aber jeder gebe Acht auf sie, auf der Strasse, im Freien, in den Lokalen, im Beruf, auf Reisen, überall, wo er einzeln, besonders aber, wo er in Scharen auftritt. Er ist ja nicht zu verfehlen.

Und schreibt an den „Angriff“, was los ist!

„Onderricht in fatsoen voor Joden”.

Wat mogen de Joden zich al weer veroorloven?

Het valt algemeen op, hoe driest tallooze Joden zich weer gedurende eenige maanden gedragen. Het vorige jaar zat de schrik hun in het lijf, zij trokken zich in de stilte terug. Thans, nu zij bemerken, dat hen verder niets geschiedt, en dat de Duitschers toch een zachtvaardig volk zijn, meenen zij, door hun arrogant gedrag weer te mogen opvallen.

Talrijke Joden zijn uit het buitenland teruggekeerd, tallooze hebben nieuwe betrekkingen gekregen en nieuwe relaties. Zij treden niet slechts in het zakenleven doch ook als particulier onomwonden op, op een rumoerige, opdringerige wijze, zooals wij die van vroeger kennen en die aanmerkelijk er toe bijgedragen heeft, hen aanmerkelijk impopulair te maken.

Wij heffen geen pogromgezag aan, wij roepen niet op tot een Jodenvervolging, maar wij willen aantonen, hoe de Jood zich thans weer gedraagt en hoe hij zich te gedragen heeft. Het gaat dus om een onderricht in fatsoen voor den gespaarden en gedulden Staatsburger van het Joodsche geloof.

Wij roepen alle lezers, partijgenooten, S. A.-mannen en arbeiders op, ons ieder geval van Joodsche onbeschaamdheid mede te deelen, dat in de laatste maanden en weken heeft plaats gevonden, opdat wij dit in de „Angriff” kunnen publiceeren.

Niemand rake de Joden aan! Doch ieder lette op hen, op straat, buiten, in de lokalen, in het beroep, op reis, overal waar hij individueel, doch in het bijzonder daar, waar hij in groepen optreedt. Men mag hem niet veronachtzamen.

En schrijft aan de „Angriff” wat er gebeurt!

Der Jude in Staat, Wirtschaft und Kultur

Sonderbeilage des Westdeutschen Beobachters

Frontpagina van de antisemitische bijlage der
„Westdeutscher Beobachter“, van Mei 1935.

Uit: „Arteigene germanische Religion und Christentum”

van Walter Baetke, Verlag Walter de Gruyter & Co.,
Berlin und Leipzig 1933.

Pag. 6/7:

Was die geistige Situation unserer Zeit gegenüber früher völlig verändert hat und dem Ruf nach einem deutschen Christentum eine ganz andere Reichweite gibt, das ist die ungeheure Bedeutung, die der völkische Gedanke und der mit ihm in engster Verbindung stehende Rassegedanke erlangt hat. In diesem Gedanken — denn es ist im Grunde nur einer, da auch das Volkstum als wesentlich rassisch bedingt verstanden wird — wurzelt die nationale Revolution, die dem politischen und kulturellen Leben Deutschlands ein ganz neues Gepräge gibt. Nur von ihm aus ist auch die religiöse Frage zu verstehen, die den kirchlichen Auseinandersetzungen zugrunde liegt. Die tiefe Erregung, von der diese Auseinandersetzung begleitet wird, kommt daher, dass der Volks- und Rassengedanke mit einer Leidenschaft erfasst wird, die selbst den Charakter einer religiösen Ueberzeugung annimmt. Der Glaube an die Werte des Volkstums und der Rasse, der die nationale Bewegung trägt, birgt kraft seiner Inbrunst die Tendenz in sich, aus dem politischen und kulturellen Bereich in den des Kirchlichen und Religiösen überzugreifen. Er verabsolutiert dann jene Werte. Damit tritt er, mit dem Anspruch der Gleichberechtigung, neben den christlichen Glauben, ja mehr als das, er misst dessen Anspruch an seinem eigenen und stellt seinen Wert aus seinem eigenen Recht in Frage. Das kommt darin zum Ausdruck, dass man in der Kirche die Forderung stellt, sich in ihrer Verkündigung des Evangeliums den religiösen „Bedürfnissen” des Kirchenvolkes anzupassen und aus ihr herauszulassen, was der arteigenen Frömmigkeit des deutschen Menschen nicht entspricht. An das Evangelium wird also ein Masstab gelegt, der — je nachdem aus geschichtlichen oder biologischen Einsichten gewonnen wird; es wird relativisiert. Das Primäre ist in diesem Falle die deutsche oder germanische Geistigkeit, vor dessen Ansprüchen sich das Christentum auszuweisen hat. Am klarsten tritt das in der Haltung dem alten Testament gegenüber hervor, wie sie von Prof. Sellin im ersten Heft dieser Reihe gekennzeichnet worden ist.

Uit: In het karakter wortelende Germaansche religie en Christendom

Pag. 6/7:

Wat de geestesgesteldheid van onzen tijd tegenover vroeger zoo volkomen heeft doen veranderen en het probleem van een Duitsch Christendom een zoo heel ander karakter geeft, is de enorme beteekenis, die de nationale gedachte en het daarmee nauw samenhangende rassenprobleem gekregen heeft. In deze gedachtenrichting — want au fond is het slechts één richting, daar men ook onder Volk een rasseneenheid wil verstaan — wortelt de nationale revolutie, die op het politieke en cultureele leven in Duitschland een geheel nieuw stempel drukt. En deze gedachtenrichting is het, die in de kerk aan de uiteenzetting over de religie ten grondslag ligt. De diepe emotie, waarmee deze uiteenzetting gepaard gaat, is zóó te verklaren, dat de hartstocht, waarmee het volkeren- en rassenprobleem opgenomen wordt, zelf het karakter eener religieuze overtuiging aanneemt. Het geloof aan de waarden van het volk en het ras, dat de nationale beweging draagt, sluit door den grooten hartstocht de tendenz in, uit het politieke en cultureele gebied over te slaan naar het kerkelijke en religieuze. Hierdoor krijgt dit absolute waarde. Daarmede echter komt het geloof aan volk en ras — met den eisch van gelijke rechten — te staan naast het christelijk geloof, ja meer dan dat, het meet diens aanspraken af aan die van zichzelf en betwijfelt diens waarde naar zijn eigen recht. Dat komt daarin tot uiting, dat men in de kerk verlangt, dat men zich bij het verkondigen van het evangelie aan de religieuze „behoefte” van het volk, dat de kerk bezoekt, aanpast en weglaat, wat niet strookt met de vroomheid, die den Duitschen menschen van nature eigen is. Men legt dus aan het evangelie een bepaalde beperking op, die — al naar gelang — uit historische of biologische overwegingen voortspruit; het evangelie wordt gerelativiseerd. Het primaire is in dit geval de Duitse of Germaansche geest, waarnaar het Christendom zich te regelen heeft. Het duidelijkst blijkt dit uit de houding tegenover het Oude Testament, door Prof. Sellin in het eerste deel van deze serie geken- schetst. Maar deze opvatting deinst ook niet voor het Nieuwe Testa-

Aber jener Anspruch macht vor dem neuen Testament nicht halt. Bücher, wie „Der Mythos des 20. Jahrhunderts“ von Rosenberg — um nur das ernsthafteste zu nennen — zeigen vielmehr deutlich, dass der Angriff der entschiedensten Vertreter des Rassegedankens gerade auf das Kernstück der christlichen Religion, das Dogma von der Erlösung, gerichtet ist.

Dass sich hier eine schwere Gefahr für Kirche und Christentum auftut, ist nicht zu verkennen. Es ist aber auch leicht zu sehen, dass die Gefahr nicht im völkischen oder im Rassegedanken selbst liegt, sondern darin, dass man sein Verhältnis zum Christentum unter einem falschen Gesichtspunkt sieht.

Oder richtiger noch: dass man das Christentum in seinem eigenen und eigentlichen Anspruch garnicht ernst nimmt. Das heisst, man versteht es nicht mehr in seinem Absolutheitscharakter, sondern als eine geistesgeschichtliche Erscheinung, und da alle geistesgeschichtlichen Erscheinungen irgendwie Ausdruck und Erzeugnis von Volkstümern sind, die sich ihrerseits wieder auf biologische, d.h. rassische Ursprünge zurückführen lassen, so ist es nur natürlich, wenn man auch das Christentum als rassisch bedingt ansieht. Dann ist tatsächlich die Rasse das Primäre und das Christentum das Sekundäre, und man kann nichts dagegen einwenden, wenn das Rassegefühl zum Richter über die Wahrheit der christlichen Verkündigung eingesetzt wird. Es ist aber klar, dass in demselben Augenblick die christliche Wahrheit überhaupt alle Verbindlichkeit verliert. Wilhelm Stapel hat vollkommen recht, wenn er sagt, dass die Rassepsychologie, auf das Christentum angewandt, zu einem tödlichen Problem für es wird.

„Arische“ ritueele moord volgens een Ariër.

Pag. 19/20:

Am stärksten prägt sich dieser Zug natürlich in den Menschenopfern aus, über die daher hier noch ein Wort gesagt werden muss. Kummer und andere Verfechter der Freundgottreligion versuchen sie, da sie ihrer Theorie widersprechen, wegzuleugnen oder als eine spätere Verfallserscheinung hinzustellen. Angesichts des übereinstimmenden Zeugnisses der Quellen geht das nicht an. Tacitus erwähnt sie auch an anderen Stellen, des gleichen Strabo, Procop, Jordanes, Orosius,

ment terug. Boeken, zooals „Der Mythos des 20. Jahrhunderts” van Rosenberg — om slechts het ernstigste te noemen — bewijzen duidelijk, dat de aanval van de meest uitgesproken vertegenwoordigers van de rassengedachte juist gericht is op de kern van de Christelijke religie, op het dogma van de Verlossing.

Het is niet te ontkennen, dat hierin een groot gevaar voor kerk en Christendom schuilt. Het is echter eveneens duidelijk, dat het gevaar niet in de nationale- en rassengedachte ligt, maar in het feit, dat men de verhouding tot het Christendom onder een verkeerd gezichtspunt ziet. Of nog juister: dat men het Christendom in zijn eigen en eigenlijken vorm niet ernstig neemt. Dat wil zeggen, men begrijpt het niet meer in zijn absoluut karakter, maar men vat het op als een cultuur-historisch verschijnsel, en daar alle cultuurhistorische verschijnselen op de een of andere wijze uitdrukking en product van bepaalde volkeren zijn, die weer op biologische, d.w.z. rassenoorsprong terug te brengen zijn, is het niet meer dan natuurlijk, ook het Christendom als zoodanig te beschouwen. Dan is inderdaad het rassenvraagstuk primair en het Christendom secundair en men kan er niets tegenin brengen, wanneer het rasengevoel als rechter over de waarheid der christelijke verkondiging gesteld wordt. Het is echter duidelijk, dat op hetzelfde moment de christelijke waarheid haar geheele innerlijke betekenis verliest. Wilhelm Stapel heeft volkomen gelijk, wanneer hij zegt, dat de rassenspsychologie, toegepast op het Christendom, een doodelijk probleem ervoor wordt.

Pag. 19/20:

Het sterkst komt deze trek natuurlijk tot uiting bij het offeren van menschen, waarover hier derhalve nog een enkel woord gezegd dient te worden. Kummer en andere verdedigers van de „Freundgottreligion” trachten dit, daar het in strijd is met hun theorie, te loochenen of als een laat verschijnsel van een vervalstadium voor te stellen. Dit gaat echter bij het overeenstemmend getuigenis der bronnen niet op. Tacitus vermeldt zulks ook op andere plaatsen, evenals Strabo, Procopius, Jordanes, Orosius, Sidonius, Apollinaris, Isidorias, e.a. Omtrent bijna alle Germaansche stammen en volkeren, zoowel Oost-Germaan-

Sidonius Apollinaris, Isidor u. a. Von fast allen germanischen Stämmen und Völkern, ostgermanischen sowohl wie deutschen und nordischen, sind sie uns bezeugt. Hier sei nur der Bericht des Strabo von der Sitte der Kimbern angeführt, der geeignet ist, uns von der Schauerlichkeit einer solchen Kulthandlung den stärksten Eindruck zu vermitteln: „Unter den Weibern, welche sie auf der Heerfahrt begleiteten, waren weissagende Priesterinnen, grau vor Alter, in weissen Gewändern, darüber Mäntel aus feinstem Flachs und einem ehernen Gürtel, unbeschuht. Diese traten den Kriegsgefangenen mit Schwertern in der Hand entgegen, bekränzten sie und führten sie an einen ehernen Kessel, der etwa zwanzig Mass fasste. Dann bestieg eine von ihnen einen Tritt und durchschnitt, über den Kessel gebeugt, dem Gefangenen, welcher über den Rand emporgehoben wurde, die Gurgel; aus dem Blute, das in den Kessel strömte, weissagten sie. Andere schnitten ihm den Leib auf, durchsuchten die Eingeweide und verkündeten den ihrigen den Sieg.“ Gegen die Annahme, dass das Menschenopfer Symptom eines inneren Verfalls des Heidenglaubens sei, spricht die Tatsache, dass es um so sicherer und zahlreicher bezeugt ist, je mehr wir in der Geschichte zurückgehen. Aber auch die nordischen Quellen wissen von ihm; nicht nur Snorri und die Kristnisaga, sondern auch isländische Familiengeschichten, z. B. die Kjalnesingasaga und die Eyrbyggjasaga. Vor allem ist es Odin, dem als Toten- und Kriegsgott Menschenopfer dargebracht wurden; aber auch der Kult Thors, des eigentlichen Freundgottes, ist nach dem Zeugnis Dudos, des Geschichtsschreibers der Normannen, nicht frei von ihnen. Die Eyrbyggjasaga (ebenso wie die Landnama) erwähnt einen Thorstein, auf welchem den Geopferterten das Rückgrat gebrochen wurde. Auch die Mitteilungen der deutschen Geschichtsschreiber Adam von Bremen und Thietmar von Merseburg von den grossen mit Menschenopfern verbundenen Kultfesten in Uppsala und Lethra (Leire) stimmen so gut zu der übrigen Ueberlieferung, dass man sie nicht ins Reich der Fabel verweisen kann.

Die Tatsache, dass die Menschenopfer einen Bestandteil des germanischen Kults bildeten, ist also nicht zu bezweifeln.

sche als Duitsche en Noorsche, zijn verhalen over het offeren van menschen overgeleverd. Hier zij slechts Strabo's beschrijving van de zeden der Kimbren aangehaald, die ons den sterksten indruk geeft van het afgrijselijke van een dergelijke handeling in den eeredienst: „Onder de vrouwen, die hen op de krijgstochten begeleidden, waren profetische priesteressen, grijs van ouderdom, in witte gewaden, waarover mantels van heel fijn vlas en een metalen gordel, met bloote voeten. Deze gingen de krijgsgevangenen met zwaarden in de hand tegemoet, tooiden hen met een krans en leidden hen naar een bronzen ketel, die een inhoud van ongeveer 20 maten had. Dan besteeg een van de priesteressen een verhooging en sneed, over den ketel gebogen, den gevangene, die over den rand getild werd, de hals af; uit het bloed, dat in den ketel stroomde, deden zij voorspellingen. Anderen sneden hem het lichaam open, onderzochten de ingewanden en voorspelden hieruit hun tochtgenooten de overwinning”. Tegen de meening, dat het menschenoffer een symptoom van innerlijk verval van het Heidendom zou zijn, spreekt het feit, dat, hoe meer wij in de geschiedenis teruggaan, hoe zekerder en vaker het bewezen wordt. Maar ook de Noorsche bronnen weten ervan te vertellen; niet alleen Snorri en de Kristnisaga, maar ook IJslandsche familie-verhalen, b.v. de Kjalnesingasaga en de Eyrbyggjasaga. Bovenal is het Odin aan wien als doods- en oorlogsgod menschen geofferd werden; maar ook de dienst aan Thor, de eigenlijke „Freundgott” is, naar het getuigenis van Dudo, den geschiedschrijver der Noormannen, er niet geheel vrij van. De Eyrbyggjasaga (evenals de Landnama) vermeldt een Thor-steen, waarop den geofferde de ruggegraat gebroken werd. Ook de mededeelingen van de Duitsche geschiedschrijvers Adam von Bremen en Thietmar von Merseburg over de groote met menschenoffers verbonden eerediensten in Uppsala en Lethra (Leire) komen zoozeer overeen met de overige overlevering, dat men ze niet naar het rijk der fabelen kan verwijzen.

Het feit, dat de menschenoffers een bestanddeel van den Germaanschen eeredienst vormen, is dus wel onaanvechtbaar.

Uit: Dr. Kurt Plischke: „Der Jude als Rasseschänder“

**Eine Anklage gegen Juda
und eine Mahnung an die deutschen Frauen und Mäd-
chen. - N.S. Druck und Verlag, Berlin Schöneberg, 1934.**

(Dit boek is opgedragen aan: Dem nationalsozialistischen Vor-
kämpfer im Frankenland, Gauleiter und Reichstagsabgeordneter Julius
Streicher).

Das Strafgesetz gegen Rasseverrat.

Der nationalsozialistische preussische Justizminister hat der
Reichsregierung eine Denkschrift zur Strafrechtsreform übergeben, in
dem auch ein besonderes Kapitel dem Schutze der Rassen gewidmet
ist. Neben dem Vorschlag eines Verbotes der rassischen Mischehen
wird auch eine Strafvorschrift gegen jede Vermischung zwischen
Deutschen und Fremdrassigen gefordert. Strafbar sollen beide Teile
sein. Die Denkschrift schlägt hierfür vor:

„Wer es unternimmt, durch Vermischung eines Deut-
schen mit einem Angehörigen fremder Blutsgemeinschaften
oder Rassen, deren Fernhaltung von der deutschen Bluts-
gemeinschaft durch Gesetz angeordnet worden ist, zur
rassischen Verschlechterung und Zersetzung des deutschen
Volkes beizutragen, macht sich des Rasseverrates schuldig.

Als besonders schwere Fälle sind auch anzunehmen,
wenn:

1. der Rasseverrat unter arglistiger Verschweigung der
Zugehörigkeit zur fremden Rasse oder Blutsgemein-
schaft oder mittels einer Täuschung hierüber be-
gangen ist;
2. der Rasseverrat in der Ehe begangen ist und der
eine Eheparteil unter arglistiger Verschweigung der
Zugehörigkeit des anderen Ehepartners zur fremden
Rasse oder Blutsgemeinschaft oder mittels einer

De Jood als Rasschender

**Een aanklacht tegen Juda en een waarschuwing aan de
Duitsche vrouwen en meisjes.**

(Dit boek is opgedragen aan den nationaal-socialistischen voorvechter in Frankenland, districtleider en Rijksdagafgevaardigde Julius Streicher).

Strafwet tegen rassenverraad.

De nationaal-socialistische Pruisische Minister van Justitie heeft de Rijksregeering een memorandum ter hervorming van het strafrecht overhandigd, waarin ook een speciaal hoofdstuk gewijd is aan de bescherming der rassen. Naast het voorstel van een verbod der gemengde huwelijken wordt ook een strafbepaling tegen elke verbinding van Duitschers met personen van een vreemd ras geëischt.

Beide partijen zullen strafbaar zijn.

Het memorandum stelt met het oog hierop voor:

„Wie het waagt, door verbinding van een Duitscher met iemand van vreemde bloedgemeenschap of ras, die volgens de wet van de Deutsche bloedgemeenschap uitgesloten dient te zijn, bij te dragen tot achteruitgang van het ras en vernietiging van het Deutsche volk, maakt zich schuldig aan rasverraad.

Als bijzonder zware vergrijpen zijn ook die te verstaan, waarbij

1. het rasverraad met arglistige verzwijging van de afstamming van een vreemd ras of bloedgemeenschap of met misleiding hieromtrent begaan is;
2. het rasverraad in het huwelijk gepleegd is en een van beide echtelieden door de ander onder arglistige verzwijging van de afstamming van vreemd ras of

Täuschung hierüber zur Eingehung der Ehe verleitet worden ist.

Als Nebenstrafe kann in besonders schweren Fällen auf Entziehung des Staatsbürgerrechtes erkannt werden!

Das Gesetz ist nur zu begrüßen. Unsere Vorfahren bestraften schon einmal den Rasseverrat mit dem Tode. Wenn der Vorschlag des preussischen Justizministers Tat geworden ist, ist dem rasseschänderischen Verbrechen des Juden an deutschen Frauen und Mädchen mit einem Schlage ein Ende bereitet. Zu seiner Durchführung ist es notwendig, auch Mitwisser, Begünstiger und alle diejenigen zu bestrafen, die der Rasseschande irgendwie Vorschub leisten. Hier können die Strafen nicht hart genug sein. Ich schlage weiter eine gesetzliche Regelung dahin vor, dass Juden und Judenbastarde vor ihrem Namen die Bezeichnung „Jude“ tragen müssen, damit jedermann weiss, mit wem er es zu tun hat. Der Jude kann sich dann nicht mehr hinter deutschen Namen verkriechen. Das wird für uns Deutsche nicht nur in geschäftlichen und wirtschaftlichen Dingen von Vorteil sein, sondern auch unsere Frauen abhalten, sich mit Juden, die es ja meisterhaft verstanden, sich die Tarnkappen deutscher Namen aufzusetzen, einzulassen. Natürlich ist eine solche gesetzgeberische Massnahme ohne jede Bedeutung, wenn nicht die Unterlassung des Zusatzes „Jude“ oder eine sonstige Zuwiderhandlung dieser Vorschrift mit einer strengen Strafe belegt wird.

So gehandhabt, wird das Strafgesetz gegen Rasseverrat einmal die Grosstat der nationalsozialistischen Regierung genannt werden und dem deutschen Volke unendlichen Segen bringen.

bloedgemeenschap of door misleiding hieromtrent tot het sluiten van een huwelijk verleid is.

Als bijkomende straf kan in bijzonder ernstige gevallen de schuldige veroordeeld worden tot verlies van burgerrechten!"

De wet kunnen wij slechts met blijdschap begroeten. Onze voorouders bestraffen al eens het rasverraad met den dood. Wanneer het voorstel van den Pruisischen minister van justitie wet geworden zal zijn, zal aan het rassenschenden door Joden aan Duitsche vrouwen en meisjes ineens een einde gemaakt zijn. Om dit door te voeren is het noodzakelijk, ook ingewijden, begunstigers en al diegene te bestraffen, die het schenden van het ras op eenigerlei wijze begunstigen. Hier kunnen de straffen niet erg genoeg zijn. Ik stel verder een wettelijke regeling voor, dat Joden en Jodenbastaards voor hun naam de aanduiding „Jood” moeten dragen, opdat iedereen weet, met wie hij te doen heeft. De Jood kan zich dan niet meer achter Duitsche namen verstoppen. Dat zal voor ons Duitschers niet slechts in zakelijke en economische aangelegenheden een voordeel beteekenen, maar ook onze vrouwen ervan terug houden, zich af te geven met Joden, die er zeer knap in waren, zich de tarnkappen van Duitsche namen op te zetten. Natuurlijk heeft een dergelijke wettelijke maatregel geen waarde, wanneer op het weglaten van de toevoeging „Jood” of eenige andere handeling in strijd met dit voorschrift geen strenge straf staat.

Aldus gehandhaafd, zal de strafwet tegen rasverraad eens de groote daad van de nat.-soc. regering genoemd worden en het Duitse volk oneindige zegen brengen.

Uit: Westdeutscher Beobachter van 24 Juli 1934

De toespraak van Gouwleider Grohé tot de Hitlerjeugd *.

Vergiftiging van de kinderziel.

Nachdem Hartmann Lauterbacher als Stellvertreter des Reichsjugendfuhrers seinen Appell an die Jugend gerichtet und ungeheuren Beifall geerntet hatte, fuhrte Gauleiter Grohe, stuermisch begruesst, u. a. folgendes aus:

„Der 12. November 1933 hat dem Fuehrer den ueberwaeltigen Vertrauensbeweis der ganzen erwachsenen Nation gebracht. Mehr noch als dieser in der Welt einzig dastehende Vertrauensbeweis sei die Tatsache, dass die ganze deutsche Jugend treu und glaeubig zu Hitler stuende, so dass an einer grossen deutschen Zukunft nicht mehr zu zweifeln sei. Die Jugend muesse sich immer bewusst bleiben, auf welcher Grundlage die geschaffene Einheit des Volkes stehe; es sei die Rasse und Blutsgemeinschaft. Wenn das deutsche Volk den Rassenstandpunkt vertrete, dann bedeute das nicht, dass es andere Rassen als minderwertig betrachte. Wohl aber betrachte es eine Rasse als minderwertig: Das sei die juedische.

Der Jude sei der Feind jeder anstaendigen Gemeinschaft in der Welt. Der Jude sei der Feind der Arbeit; er lebe vom Profit, immer bestrebt, andere Voelker zugrunde zu richten. So war es schon vor tausenden von Jahren, so war es schon vor Christus, der ja behauptet hat, der Satan sei der Vater des juedischen Volkes. Vom Juden stamme alles Teufelswerk. Er habe dem deutschen Volk sittlichen Halt nehmen wollen, und das sei ihm auch teilweise geglueckt. Der Jude sei der Urheber des Klassenhasses, des Marxismus und der Duenkelhaftigkeit. So habe er Deutschland zum Spielball der Welt gemacht. Vor dem Kriege habe er die Welt gegen das friedfertige Deutschland aufgehetzt. Im Kriege habe er Greuelmaerchen gegen das deutsche Volk verbreitet. Nach dem Kriege habe er das deutsche Volk ausgebeutet, Wirtschaft und Kultur vernichtet.

Bis Adolf Hitler den Kampf gegen das Judentum aufgenommen

*) Bij deze toespraak was ook Duitsche Hitlerjeugd uit Holland aanwezig, die bovenstaande lieflijke en humane gedachten ter verdere propaganda mede naar Nederland kon nemen.

Nadat Hartmann Lauterbacher als plaatsvervanger van den Rijksjeugdleider het woord tot de jeugd gericht en enorme bijval geoogst had, sprak Gouwleider Grohe, stormachtig begroet, o.a. als volgt:

De 12de November 1933 heeft den Leider het overweldigende bewijs van vertrouwen der geheele volwassen natie gebracht. Meer nog dan dit vertrouwensbewijs, dat een unicum in de wereld is, was het feit, dat de geheele Deutsche jeugd trouw en vol geloof bij Hitler stond, zoodat er geen twijfel meer is omtrent een groote, Deutsche toekomst. De jeugd dient zich altijd bewust te blijven, op welken grondslag de tot stand gekomen eenheid van het volk berust: namelijk het ras en de bloedgemeenschap.

Wanneer het Deutsche Volk het rassenstandpunt vertegenwoordigt, dan wil dit nog niet zeggen, dat het andere rassen als minderwaardig beschouwt. Wel echter beschouwt het één ras als minderwaardig, en wel het Joodsche.

De Jood is de vijand van iedere fatsoenlijke gemeenschap in de wereld. De Jood is de vijand van den arbeid, hij leeft van profijt en streeft er steeds naar, andere volkeren ten gronde te richten. Zoo was het reeds voor duizenden jaren, zoo was het reeds vóór Christus, die immers beweerd heeft, dat de duivel de vader van het Joodsche volk is. Van de Joden stamt al wat duivelswerk is. Hij heeft het Deutsche Volk zedelijk willen afbreken en dit is hem ten deele ook gelukt. De Jood is de aanstichter van den klassenhaat, van het Marxisme en van de eigenwijsheid. Zoo heeft hij Duitschland tot den speelbal der wereld gemaakt. Vóór den oorlog heeft hij de wereld tegen het vreedzame Duitschland opgehitst. In den oorlog heeft hij gruwelsprookjes tegen het Deutsche Volk verspreid. Na den oorlog heeft hij het Deutsche Volk uitgebuit, welvaart en cultuur vernietigd.

Tot Adolf Hitler den strijd tegen het Jodendom aanbond. Heden

habe. Heute hetzt der Jude die Welt wieder gegen das friedliche Deutschland. Das muesse die deutsche Jugend wissen, dass ihr die Reinheit des Blutes und die Eigenart des Volkstums ueber alles zu gehen habe. Die Jugend muesse wissen, dass sie ihr Blut sauber zu halten habe. Die Jugend sei verantwortlich fuer das weitere Leben der Nation. Jeder deutsche Junge und jedes deutsche Maedchen, so erklarte Staatsrat Grohe unter grossem Beifall, muesse sich schae-men, einen Juden auch nur freundlich anzusehen. Wer bei einem Juden kaufe, einen juedischen Arzt oder einen juedischen Rechtsanwalt zu Rate ziehe, beschmutze die deutsche Ehre.

Unsere Anstaendigkeit und unsere Menschlichkeit gebieten uns, so fuhr Gauleiter Grohe fort, den Juden als einen Feind zu behandeln. Wenn die Voelker in Eintracht leben wollen, dann muss der Jude sterben. ¹⁾ Wir befinden uns da in einer Gesellschaft mit Christus, der erklarte, dass der Satan der Vater des Judentums sei; wir befinden uns in Gesellschaft aller grossen Maenner der Welt. Alle grossen Deutschen seien Antisemiten gewesen, auch namhafte Vertreter der katholischen Kirche haetten noch kuerzlich und in den vergangenen Jahrhunderten immer wieder auf das Judentum als Traeger der Zersetzung und der Demoralisation hingewiesen und vor ihm gewarnt! ²⁾ Martin Luther hat zum Kampf gegen das Judentum aufgerufen. Das alles muesse die deutsche Jugend wissen und danach handeln, damit erweise sie der Menschheit den groessten Dienst. Unsre Jugend muesse deutsche Eigenart und deutsches Volkstum pflegen. Ihr. Hoffen, ihr Glaube und ihre Zuversicht gibt der ganzen Nation den Rythmus.

¹⁾ Men vergelijke deze uitspraak met het nat.-soc. lied op pag. 28.

²⁾ Hier past slechts een uitroep teken van verbazing.

hitst de Jood de wereld wederom tegen het vreedzame Duitschland op. Dit moet de Duitsche jeugd weten, dat de reinheid van het bloed en de eigen aard van het Volk voor haar boven alles moeten gaan. De jeugd moet weten, dat zij haar bloed zuiver heeft te houden. De jeugd is verantwoordelijk voor het verdere leven der natie. Iedere Duitsche jongen en ieder Duitsch meisje, aldus verklaarde Staatsraad Grohe onder grooten bijval, moet zich schamen, een Jood ook maar vriendelijk aan te zien. Wie bij een Jood koopt, een Joodschen arts of een Joodschen rechtsgeleerde raadpleegt, besmeurt de Duitsche eer.

Ons fatsoen en onze menscheijkheid gebieden ons, aldus vervolgde Gouwleider Grohe, den Jood als een vijand te behandelen. Als de volkeren in eendracht leven willen, *dan moet de Jood sterven*.

Wij bevinden ons, wat dit betreft, in het gezelschap van Christus, die verklaard heeft, dat Satan de vader van het Jodendom is; wij bevinden ons, wat dit betreft, in het gezelschap van alle groote mannen der wereld. Alle groote Duitschers zijn antisemieten geweest, ook vertegenwoordigers der Katholieke Kerk van naam hebben kort geleden en in de vorige eeuwen steeds weer op het Jodendom als drager der ontbinding en der demoraliseering gewezen en ervoor gewaarschuwd. Martin Luther heeft tot den strijd tegen het Jodendom opgeroepen. Dit alles moet de Duitsche jeugd weten en daarnaar handelen, daarmee bewijst zij de menscheid den grootsten dienst. Onze jeugd moet zorgen voor den eigen aard van het Duitsche Volk en voor een Duitsch volkskarakter. Haar hoop, haar geloof en haar vertrouwen geeft de geheele natie het juiste rythme.

Uit: Juristische Wochenschrift van 11 Augustus 1934

(Boekbespreking)

Ernst Werner Techow: „Gemelner Mörder?!“, das Rathenau-attentat. Leipzig 1934. Schroll & Co. 32 S. Preis 40 Rpf.

Der einzige Ueberlebende der drei unmittelbar am Attentat Beteiligten schildert in kurzen Zügen, wie die Jugend sich mit dem Geiste der Novemberrepublik nicht aussöhnen konnte, wie sie zunächst allerdings vergeblich gegen die Träger des Marxismus ankämpfte. Eingehend wird die Persönlichkeit Rathenaus geschildert, dessen Wirken gerade in der Jugend flammenden Protest hervorrief, der denn auch Ende Juni 1922 das Attentat auslöste.

Genau schildert der Verfasser den Ablauf dieses Geschehens und seinen erschütternden Ausgang. Aus dem vorliegenden Heft weht der Geist echter Vaterlandsliebe und opferbereiten Einsatzes. Es weckt Erinnerungen an die Freikorpszeit und wird wohl allen alten Kämpfern als Erinnerungsblatt willkommen sein.

ORegR. Schraut, Berlin.

(Dr. Walther Rathenau in Mei 1921 benoemd tot Minister van Herstel en op 5 Februari 1922 benoemd tot Rijksminister van Buitenlandsche Zaken, werd op 24 Juni 1922 vermoord. Op 17 Juli 1922 pleegden twee zijner moordenaars, Fischer en Kern op den burcht Saaleck zelfmoord, om niet in handen van hun achtervolgers te vallen. Op 18 Juli 1933 werd de nagedachtenis van deze moordenaars gehuldigd door het plaatsen van een gedenksteen in den toren van den burcht Saaleck. De derde deelnemer aan den moord op Rathenau, Techow, heeft thans een boekje gepubliceerd, dat op bovenstaande wijze door een Oberregierungsrat in het Juristische Wochenschrift besproken is.)

De eenige overlevende der drie directe deelnemers aan den aanslag, schildert in korte trekken, hoe de jeugd zich niet met den geest der Novemberrepubliek kon verzoenen, hoe zij allereerst vergeefs tegen de dragers van het Marxisme streed. Uitvoerig wordt de persoonlijkheid van Rathenau beschreven, wiens werk juist bij de jeugd een vlammend protest verwekte, waarvan dan ook, einde Juni 1922, de moordaanslag het gevolg was.

Nauwkeurig schildert schrijver het verloop dezer gebeurtenis en haar schokkenden afloop. Uit dit boekje spreekt de geest van echte vaderlandsliefde en offervaardigen inzet. Het wekt herinneringen aan den tijd van het vrijkorps en zal wel allen ouden strijders als herinneringsblad welkom zijn.

(Tekst van den hiernevens genoemden gedenksteen:)

Hier starben am 17. Juli 1922
den Heldentod im Kampf
um Deutschland unsere
KAMERADEN
Oberleutn. z. See a. D. ERWIN KERN
und Lt. a. D. HERMANN FISCHER.
Brigade Erhardt

Uit „Der Judenkenner“ van 15 Mei 1935

Rom und Juda.

Sowohl Rom wie Juda ist die Einführung der allgemeinen Wehrpflicht in Deutschland in die Knochen gefahren. Am liebsten hätte man uns auf der Stelle „in den Grund gebohrt“.

Nun ist es bekannt, dass Juda und Jesuit nicht nur dicke Freunde, sondern gelegentlich feindliche Rivalen sind. *Freunde* sind sie bei Verfolgung gleicher Interessen (z.B. bei der 1914 geplanten Zerschlagung Deutschlands), *Rivalen* sind sie, wenn es darum geht, wer von beiden die grösste Beute heimbringt.

Gegenwärtig ist die militärpolitische Lage in Europa vom Vatikan aus gesehen so: Würde es Rom (Italien) im Verein mit den jüdisch geführten Ländern, insbesondere Frankreich und Russland, gelingen, Deutschland zu zerschlagen, so wäre bei der hinterher unweigerlich kommenden Auseinandersetzung zwischen dem Juden und dem Jesuiten der Jesuit militär-politisch im *Hintertreffen*, dies besonders deshalb, weil Oesterreich und Ungarn als römische Gefolgsstaaten z.Zt. noch nicht gerüstet sind. Daher das Drängen Mussolini's auf Bewaffnung Oesterreichs. Gleichzeitig wächst im Zuge der Rüstung Oesterreichs die Kriegsgefahr mit der Möglichkeit, dass Rom und Jude sich noch enger verbünden.

So begreift man auch, dass und wieso Italien-Rom wohl an einer beschränkten Aufrüstung eines (zugleich möglichst christlich-rom-hörigen) Deutschland als Gegenpol gegen Frankreich-Russland-Juda ein Interesse hatte und dafür eintrat, *nicht aber an einem vollkräftig wehrfähigen Deutschland*.

Das Doppel-Rom hat also zwei Feinde: Nr. 1 ist ein unabhängiges, eigenen Zielen nachgehendes Deutschland, Nr. 2 ist der bolschewisierende Jude.

Jude und Jesuit sehen sich heute Schwierigkeiten gegenüber, die ihnen ehemals, auch 1914 noch nicht im Wege standen.

Wenn beispielsweise Oesterreich heute bewaffnet ist, so wird Rom nicht sicher sein können, ob das österreichische Volk ein zuverlässiger Bundesgenosse gegen das eigene Volk, gegen Deutschland ist.

Für den Juden ist es z.B. ein „Zwischenfall“, wenn, wie es sich

Rome en Juda.

Zoowel Rome als Juda is door de invoering van den algemeenen dienstplicht in Duitschland op zijn ergst onthutst. Het allerliefste zou men ons dadelijk „in den grond geboord” hebben.

Iedereen weet, dat Juda en Jezuiet niet slechts dikke vrienden, doch nu en dan ook vijandige mededingers zijn. *Vrienden* zijn zij wanneer zij een gelijk belang beoogen (bijv. bij de in 1914 beraamde verplettering van Duitschland), *rivalen* zijn zij wanneer het erom gaat, wie van hen beiden den grootsten buit naar huis zal brengen.

Op het oogenblik is de militair-politieke toestand in Europa, van het Vaticaan uit gezien, aldus: Zou het Rome (Italië) in vereeniging met de Joodsch-geleide landen, speciaal Frankrijk en Rusland, gelukken, Duitschland te verpletteren, dan zou bij de daarna onvermijdelijk komende schikkingen tusschen den Jood en den Jezuiet, de Jezuiet militair-politiek in de achterhoede zijn, speciaal daar Oostenrijk en Hongarije, als onder Roomschen invloed staande staten, op het oogenblik nog niet bewapend zijn. Vandaar Mussolini's aandringen op bewapening van Oostenrijk. Gelijktijdig groeit met de bewapening van Oostenrijk het oorlogsgevaar met de mogelijkheid, dat Rome en Jood zich nog nauwer verbinden.

Zoo begrijpt men ook, dat en hoe Italië-Rome belang had bij een beperkte bewapening van een (tegelijk zoo mogelijk onder christelijk-roomschen invloed staand) Duitschland als tegenpool tegen Frankrijk-Rusland-Juda en daarvoor opkwam, *niet echter bij een krachtig Duitschland, dat zich kan verdedigen.*

Het dubbele Rome heeft aldus twee vijanden: nummer één is een onafhankelijk Duitschland, dat op zijn eigen doel afgaat, nummer twee, de bolsjewiseerende Jood.

Jood en Jezuiet bevinden zich thans voor moeilijkheden, die hun voordien, ook in 1914, nog niet in den weg stonden.

Wanneer bijv. Oostenrijk heden gewapend is, dan zal Rome er niet zeker van kunnen zijn of het Oostenrijksche volk een betrouwbaar bondgenoot tegen het eigen volk, tegen Duitschland, is.

Voor de Joden is het bijv. een „incident” wanneer, zooals kort

kürzlich ereignete, in England Mosley in einer grossen Versammlung in Leicester unter Beifall erklärte, es sei zu fordern, dass die Juden aus allen öffentlichen Aemtern herauszunehmen und ihnen alle seit 100 Jahren gewährten „Titel“ zu entziehen seien. Mit einem völkisch auch nur einigermassen erwachten England kann der Jude nicht mehr viel anfangen, selbst wenn er noch im Besitz der Staatsgewalt ist.

Im grossen und ganzen liegen die „Schwierigkeiten“ denen sich die überstaatlichen Drahtzieher heute gegenübersehen, in dem unerwartet raschen Erwachen der Völker und der Aufklärung begründet. Das Beispiel Russland wirkt und die Völker merken jetzt, dass sie nicht in einen Krieg, sondern auf die jüdische Schlachtbank geführt werden sollen. Den Juden sind immer noch 10 Millionen Arier zu viel auf dieser Erde. Die wollen aber leben bleiben. A. M.

Wij plaatsen dit artikel vooral als bewijs van den geest, die achter alles (zelfs de politiek der groote mogendheden) „den Jood“ ziet en op hem de schuld schuift, inplaats van deze bij zichzelf te zoeken.

geleden geschiedde, in Engeland Mosley in een groote vergadering in Leicester onder applaus verklaarde, dat men eischen moet, dat de Joden uit alle openbare ambten verwijderd worden en dat men hun alle sedert honderd jaren verleende „titels” ontnemen moet. Met een „völkisch” ook maar eenigszins ontwaakt Engeland kan de Jood niet veel meer aanvangen, zelfs wanneer hij nog in het bezit van den staatsmacht is.

In groote lijnen liggen de moeilijkheden, waarvoor deze lieden, die aan de internationale touwtjes trekken, zich op het oogenblik bevinden, ten grondslag aan het onverwacht snelle ontwaken der volkeren en de voorlichting. Het voorbeeld Rusland heeft zijn uitwerking en de volkeren bemerken thans, dat zij niet in een oorlog, doch naar de Joodsche slachtbank geleid moeten worden. Voor de Joden zijn er nog altijd 10 millioen Ariërs te veel op deze aarde. Deze willen echter blijven leven.

A. M.

Uit „Deutsche Volksgesundheit aus Blut und Boden!“

van 15 Febr. 1935 (herausgegeben von Julius Streicher)
Die Verschwörung wider das Blut, von Karl Holz.

(Fragment)

Wer den Juden kennt, der weiss, dass sein ganzes Sinnen und Trachten nicht nur auf Reichtum gerichtet ist, wie viele noch meinen, sondern darüber hinaus auf Beherrschung, Schädigung und Vernichtung aller Nichtjuden. Die jüdischen Gesetze, der Talmud und der Schulchan Aruch, gebieten dem Juden nicht nur, den Nichtjuden zu betrügen und zu berauben, sondern ihn zu töten, wo und wie er nur kann. So erfüllt der Jude nur sein Gesetz, und erwirbt sich das Wohlgefallen seines Gottes, wenn er einen Ritualmord begeht. In gleicher Richtung ist der Jude ununterbrochen tätig, indem er versucht, die nichtjüdischen Völker in Kriege gegen einander zu hetzen, damit sie sich selbst gegenseitig ausrotten. Das sind jüdische Verbrechen die in Deutschland bald jeder kennt und besonders in dieser Zeit deutlich verfolgen kann. Dagegen können wir uns mit entsprechenden Mitteln zur Wehr setzen. Gefährlich aber wird die Sache dann, wenn der Jude zur Erfüllung der Gesetze des Talmud geheime und undurchsichtige Wege geht und vor allem, wenn er Nichtjuden zur Durchführung seiner geheimen Verbrechen heranzieht. Dadurch gelingt es ihm, die Masse des Volkes zu täuschen. Es ist schlimm genug, wenn jüdische „Juristen“, jüdische „Journalisten“, jüdische „Politiker“ Jahrzehnte lang ihr Gift in das Deutsche Volk spritzen konnten, ehe sie unschädlich gemacht wurden.

Tausendmal schlimmer aber muss das Unheil werden, wenn Juden und Judenknechte die „Methoden“ schaffen, nach denen das Deutsche Volk sein höchstes Gut, die Gesundheit, erhalten soll. Nicht durch Kriege, nicht durch wirtschaftliche Knechtung konnte man den Deutschen besiegen. Aber hier, in der Heilkunst, da ist **eine der verwundbarsten Stellen des deutschen Siegfried**. Hier kann man an das ein und alles von Gesundheit und Kraft, an den Brunnen des körperlichen und seelichen Lebens herankommen und ihn vergiften: DAS BLUT!

Blicken wir unter diesen Voraussetzungen auf die medizinische Wissenschaft der Gegenwart, so müssen wir mit Grauen feststellen:

De samenzwering tegen het bloed.
Door Karl Holz.

(Fragment)

Wie den Jood kent, weet, dat zijn geheele denken en streven niet slechts op rijkdom gericht is, zooals velen nog meenen, doch bovendien op de overheersching, benadeeling en vernietiging van alle Niet-Joden. De Joodsche wetten, de Talmoed en de Schoelchan Aroech, gebieden den Jood niet slechts den Niet-Jood te bedriegen en te berooven, doch hem te dooden, waar en hoe hij slechts kan. Zoo vervult de Jood slechts zijn wet, en verwerft hij het welgevalen van zijn God, wanneer hij een ritueelen moord begaat. In dezelfde richting is de Jood onafgebroken doende, wanneer hij tracht, de niet-Joodsche volkeren tot oorlogen tegen elkaar op te hitsen, opdat zij zichzelf wederkeerig uitroeien. Dit zijn Joodsche misdaden, die in Duitschland bijna iedereen kent en die men in het bijzonder in dezen tijd duidelijk volgen kan. Daartegen kunnen wij ons met aan het doel beantwoordende middelen verweren. Gevaarlijk echter wordt de zaak dan, als de Jood voor de vervulling der wetten van den Talmoed geheime en duistere wegen begaat en voor alles, als hij Niet-Joden betreft bij de doorvoering van zijn geheime misdaden. Daardoor gelukt het hem, de massa van het volk te bedriegen. Het is erg genoeg, dat Joodsche „juristen”, Joodsche „journalisten”, Joodsche „politici” tientallen jaren lang hun gift in het Duitsche volk konden spuiten vóór ze onschadelijk gemaakt werden.

Duizendmaal erger moet het onheil worden, wanneer Joden en Jodenknechten de „methoden” scheppen, volgens welke het Duitsche volk zijn hoogste goed, de gezondheid, verkrijgen moet. Niet door oorlogen, niet door economische knechting kon men de Duitschers overwinnen. Doch hier, in de geneeskunde, daar is **een der meest kwetsbare plaatsen van den Duitschen Siegfried**. Hier kan men aan de kern van gezondheid en kracht, aan de bron van het lichamelijke en geestelijke leven komen en deze vergiften: **HET BLOED!**

Beschouwen wij onder deze voorwaarden de geneeskundige wetenschap van onzen tijd, dan moeten wij met afgrijzen vaststellen: De

Der Jude hat sie sich restlos unterworfen. Diese ganze Wissenschaft steht unter dem Banne von sogenannten „Autoritäten“, nach deren Lehren sich alles zu richten hat. Alle gegenwärtigen „Autoritäten“ müssen auf die Lehren einiger weniger „Ganz-Grossen“ der Medizin schwören und auf ihnen aufbauen. Denn sonst können sie die akademische Leiter nicht erklettern. Diese wenigen „Ganz-Grossen“ sind: Rudolf Virchow, Robert Koch, Paul Ehrlich, Emil von Behring, Neisser und Wassermann — fast ausnahmslos Juden. (Nur Virchow war Nicht-jude, dafür aber Judenknecht). Robert Koch und Emil von Behring hatten Jüdinnen zur Frau und sind daher der jüdischen Rasse zuzuzählen.

Das sind die Schöpfer und Beherrscher der modernen medizinischen Wissenschaft! Sie waren alle vom gleichen Geiste beseelt, nämlich vom jüdischen. Sie haben offenbar alle nach einem einheitlichen Plane zur Erfüllung ihres Talmud gearbeitet: denn alle ihrer Lehren gipfeln darin dem **deutschen Blut irgendeinen artfremden, giftigen Stoff durch Einspritzung usw. zuzuführen.**

Ondanks alle tegenbewijzen brengt de heer Karl Holz nog altijd den ritueelen moord en de sprookjes omtrent den Talmoed. Waartoe dit voert, blijkt uit zijn oordeel omtrent de „Joodsche“ geneeskunde.

Jood heeft haar volkomen aan zich onderworpen. Deze geheele wetenschap staat onder den ban van zoogenaamde „autoriteiten”, naar wier leerstellingen zich alles te richten heeft. Alle tegenwoordige „autoriteiten” moeten bij de leerstellingen van enkele weinige „zeer-grooten” der geneeskunde zweren en op hen verder bouwen. Want anders kunnen zij de academische ladder niet beklimmen. Deze enkele „zeer-grooten” zijn Rudolf Virchow, Robert Koch, Paul Ehrlich, Emil von Behring, Neisser en Wassermann — bijna zonder uitzondering Joden (slechts Virchow was een Niet-Jood maar daartegenover een Jodenknecht). Robert Koch en Emil von Behring hadden Joodsche vrouwen en moeten daarom tot het Joodsche ras gerekend worden.

Dit zijn de scheppers en beheerschers der moderne geneeskundige wetenschap. Zij allen werden door denzelfden geest beziel, namelijk door den Joodschen. Zij hebben blijkbaar allen volgens een gelijk plan aan de vervulling van hun Talmoed gewerkt: want al hun leerstellingen bereiken hun hoogtepunt daarin om **het een of andere vreemde, giftige stof door inspuiting enz. in het Duitsche bloed te brengen.**

Nadat deze brochure afgesloten was, bracht de „Neue Zürcher Zeitung“, een blad, dat om zijn ernstige berichtgeving vertrouwen verdient, in zijn ochtendblad van 6 Juni 1935 het volgende bericht:

DEUTSCHLAND

Antisemitische Ausschreitungen

BERLIN, 5. Juni. (Tel. unseres O-Korr.) Im nördlichen Berliner Stadtviertel P a n k o w ist es zu Ausschreitungen gegen das j ü d i s c h e B e k l e i d u n g s g e s c h ä f t Benno Falk gekommen, nachdem die gegenüber dem Laden schon seit einiger Zeit angeschlagenen Plakate des „Stürmers“ mit Darstellungen von Schändungen arischer Frauen durch Juden ihre Wirkung getan hatten. Den Angriff eröffnete ein Mann mit einem schwerbepackten Rucksack, aus dem er Steine hervorholte und gegen die Schaufenster schleuderte. Es kam zu einer Ansammlung, die auf etwa 3000 Menschen answoll. Ein Teil der Demonstranten begann die Auslagen in den Schaufenstern zu demolieren. Gleichzeitig wurden Zettel verteilt mit der Angabe, der Geschäftsinhaber habe sein christliches Dienstmädchen geschändet. Auf diese Tumultszenen hin soll die Polizei Falk in Schutzhaft genommen haben.

Men kan uit dit bericht zien, welke ernstige gevolgen antisemitische uitingen, gelijk zij in onze brochure voorkomen en andere, welke wij, om aanstoot te vermijden, hebben weggelaten, reeds hebben gehad en in de toekomst nog kunnen hebben, indien er mede wordt voortgegaan.

JOACHIMSTHAL'S DRUKKERIJBEDRIJF - AMSTERDAM-C.